แบบแผน
แห่งพระพร

เคล็ดลับให้พระพรไหลหลั่งสำหรับความสัมพันธ์ที่สำเร็จ

ซาบรีน่า รีดตี้

แบบแผนแห่งพระพร

ความรู้เบื้องต้นสู่แบบแผนของพระเจ้า

โดย ซาบรีน่า รีดดี้

www.thehopeofglory.org

ตีพิมพ์โดย

MARANATHA MEDIA

สำหรับ

ปรับปรุงล่าสุดในปี 2026

Fatheroflove-thailand.com

สารบัญ

แบบแผนของพระเจ้า..... 4

1. แหล่งกำเนิด และ ช่องทาง..... 7

แหล่งกำเนิด.....7

ช่องทาง 8

พระบุตรองค์เดียวที่บังเกิดจากพระบิดา 11

ความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ 16

2. ตามฉายาของเรา.....26

ชายและหญิง 26

การหลั่งไหลของพระพร 29

การบิดเบือนของซาตาน.....32

3. พระวิญญาณของพระเจ้า 39

วิญญาณคืออะไร 40

โดยผ่านทางพระบุตร.....41

การประทานผู้ปลอบประโลมใจ “อีกผู้หนึ่ง” 44

หนทางเดียวเท่านั้น 48

แบบแผนของพระเจ้า

เราหลายคนเคยชินกับการเก็บหลักคำสอนต่าง ๆ ไว้เป็นชิ้น ๆ แยกจากกัน ลองนึกภาพว่าขณะที่คุณกำลังเรียนรู้ความจริงในพระคัมภีร์ มีคนยื่นก้อนอิฐให้คุณทีละก้อน แต่ละก้อนคือคำสอนหนึ่งข้อ แต่ไม่มีใครให้แบบแปลนมาด้วย และไม่มีใครบอกว่าจะเอาอิฐเหล่านี้ไปทำอะไร คุณจึงได้แต่เอาไปกองรวมไว้ในห้องว่าง กองอิฐนั้นมีครบทุกก้อน เวลาต้องการก้อนไหนคุณอาจค้นเจอ และอาจจำข้อพระคัมภีร์ที่ใช้พิสูจน์ได้ด้วย แต่มันก็ยังเป็นเพียงกองอิฐ ไม่มีก้อนใดค้ำก้อนใด ไม่มีก้อนใดทำให้อีกก้อนหนึ่งมั่นคงขึ้น

แล้วอันตรายอยู่ตรงไหน? ลองคิดดูว่าคำสอนเท็จสักข้อหนึ่งจะแทรกเข้าไปในกองนั้นได้ง่ายเพียงใด เพราะเมื่อไม่มีโครงสร้าง ก็ไม่มีอะไรบอกได้เลยว่าก้อนนี้ไม่เข้ากับความจริงที่เหลือ แต่ถ้าเรามีแบบแปลนให้ทำตาม เราจะแยกความจริงออกจากความผิดพลาดได้ไม่ยาก และจะเห็นว่าความเชื่อแต่ละข้อประกอบเข้าด้วยกันอย่างลงตัวเป็นภาพที่ชัดเจนและงดงาม คือภาพว่าพระเจ้าทรงเป็นใคร เราเป็นใครสำหรับพระองค์ และพระองค์ทรงทำสิ่งใดเพื่อเราบ้าง

พระเจ้าทรงให้แบบแปลนไว้หรือไม่

ทรงให้ไว้แล้ว และเราไม่ต้องค้นหาไกลเลย ต่อจากนี้ไปเราจะเรียกแบบแปลนนี้ว่า **แบบแผนของพระเจ้า** แบบแผนนี้ปรากฏอยู่ตั้งแต่ถ้อยคำแรกสุดของพระคัมภีร์ คือ “ในปฐมกาล พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างฟ้าและแผ่นดิน”

(**ปฐมกาล 1:1**) ในภาษาฮีบรู วลี “ในปฐมกาล” ขึ้นต้นด้วยตัวอักษร **เบท** (Bet) ซึ่งเป็นอักษรตัวแรกของพระวจนะของพระเจ้า และนี่ไม่ใช่เรื่องบังเอิญ

ตรงนี้ต้องอธิบายสักเล็กน้อย เพราะภาษาไทยไม่มีลักษณะแบบนี้ ในภาษาฮีบรู ตัวอักษรทุกตัวใช้เป็นตัวเลขได้ด้วย ตัวแรกคืออาเลฟ หมายถึงหนึ่ง ตัวที่สองคือเบท หมายถึงสอง ไล่ไปเช่นนี้ทั้งชุด ดังนั้นเมื่อชาวฮีบรูมองเห็นตัวอักษรหนึ่ง เขาจึงเห็นทั้งเสียงและจำนวนไปพร้อมกัน นอกจากนี้ ชื่อของตัวอักษรแต่ละตัวยังเป็นคำที่มีความหมายในตัวเองด้วย และคำว่า เบท แปลว่า **บ้าน**

เบทจึงบอกอะไรกับเราสองอย่าง อย่างแรก มันคือเลขสอง หมายถึงจุดเริ่มต้นของการมีสอง เพื่อจะมีทั้งผู้ให้และผู้รับ มีทั้ง**แหล่งกำเนิด**และ**ช่องทาง** การที่พระคัมภีร์เริ่มต้นด้วยอักษรตัวนี้ จึงเป็นการก้าวจากความเป็นหนึ่งเดียวโดยสมบูรณ์ ไปสู่การที่จะมีสองได้ นี่คือจุดตั้งต้นของการทรงสร้างทั้งหมด อย่างที่สอง เบทแปลว่าบ้าน คือภาชนะหรือที่อยู่อาศัย ซึ่งมีไว้ให้สิ่งอื่นเข้ามาเติมให้เต็ม อาศัยอยู่ภายใน และทำงานผ่านออกไป

อักษรตัวแรกของพระคัมภีร์จึงเปิดเผยว่า ความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งกำเนิดกับช่องทางคือแบบแผนของพระเจ้าสำหรับชีวิต เป็นแบบแผนที่จักรวาลทั้งหมดถูกสร้างขึ้นตามนั้น และถูกกำหนดให้ดำเนินอยู่ในนั้น เราจะเห็นว่าการปฏิเสธแบบแผนนี้ไม่เพียงเป็นต้นเหตุของการกบฏของซาตานเท่านั้น แต่ยังเป็นรากของการที่มันเข้าโจมตีมนุษย์ด้วย คือมันต้องการปิดบังแบบแผนนี้ไว้ไม่ให้เราเห็นเช่นกัน แต่เมื่อเราเข้าใจความสัมพันธ์แบบแหล่งกำเนิดกับ

ช่องทางแล้ว เราจะเริ่มเห็นมันอยู่ทั่วไปหมดในพระคัมภีร์ และเมื่อมีแบบแผนนี้เป็นรากฐาน เราก็จะประกอบความจริงอันงดงามทั้งหมดของพระคัมภีร์เข้าด้วยกันได้ และมองออกได้ทันทีว่าคำโกหกข้อใดที่ซาตานสอดเข้ามาเพื่อทำให้โครงสร้างนั้นพังลง

1. แหล่งกำเนิด และ ช่องทาง

แหล่งกำเนิด

แบบแผนของพระเจ้าตั้งอยู่บนความจริงข้อหนึ่ง คือมีแหล่งกำเนิด**เพียงแหล่งเดียว**ของทุกสิ่ง ทั้งชีวิต ความรัก ความดี และความจริง และเพราะการเข้าใจแบบแผนนี้เป็นเรื่องจำเป็นสำหรับเรา พระคัมภีร์จึงระบุแหล่งกำเนิดนั้นไว้อย่างชัดเจน

1 โครินธ์ 8:6 “แต่ว่าสำหรับเรานั้นมีพระเจ้าองค์เดียวคือพระบิดา ทุกสิ่งเกิดมาจากพระองค์และเราอยู่เพื่อพระองค์ และมีพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าเพียงองค์เดียว ทุกสิ่งเกิดมาโดยพระองค์และเราก็เป็นมาโดยพระองค์”

เอเฟซัส 4:6 “พระเจ้าองค์เดียวผู้เป็นพระบิดาของทุกคน พระองค์ทรงมีอำนาจเหนือสรรพสิ่ง ทรงทำการผ่านสรรพสิ่งและทรงอยู่ในทุกคน”

1 ทิโมธี 6:16 “พระองค์เพียงผู้เดียวที่เป็นองค์อมตะ และสถิตในความสว่างที่ไม่มีใครเข้าใกล้ได้ พระองค์ทรงเป็นผู้ที่ไม่เคยมีใครได้เห็นและจะเห็นไม่ได้ ขอพระเกียรติและพระอานุภาพนิรันดร์จงมีแด่พระองค์ อาเมน”

ยากอบ 1:17 “ของประทานที่ดีและเลิศทุกอย่างนั้นมาจากเบื้องบน คือมาจากพระผู้สร้างแห่งบรรดาดวงสว่าง ในพระองค์ไม่มีการแปรปรวนหรือเงาของการเปลี่ยนแปลง”

ความจริงที่ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงเป็นแหล่งกำเนิดเดียวของชีวิตและความดี และทรงปรารถนาแต่จะอวยพรสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง คือความจริงข้อที่ซาตานลุกขึ้นต่อต้าน มันเชื่อว่ามันจะก้าวออกไปนอกช่องทางแห่งพระพรของพระเจ้า แล้วยังจะมีชีวิตที่ดีกว่าเดิมได้ด้วยตัวมันเอง มันเชื่อว่าพระเจ้ากำลังหวงบางสิ่งที่ดีไว้ไม่ให้มัน และมันเป็นแหล่งกำเนิดของชีวิตและความดีให้ตัวเองได้ นี่คือคำโกหกคำเดียวกันกับที่มันบอกกับเอวาในสวนเอเดนว่า

ปฐมกาล 3:4-5 [4]“พวกเจ้าจะไม่ตายแน่ [5]เพราะพระเจ้าทรงทราบอยู่ว่าพวกเจ้ากินผลจากต้นไม้นั้นวันใด ตาของพวกเจ้าจะสว่างขึ้นในวันนั้น แล้วพวกเจ้าจะเป็นเหมือนอย่างพระเจ้า คือรู้ความดีและความชั่ว”

ซาตานยังใช้วิธีเดิมมาจนถึงทุกวันนี้ มันพยายามโน้มน้าวชายหญิงอยู่เสมอว่าพวกเขาจะมีชีวิตที่ดีกว่าและอิ่มเอมกว่าได้โดยไม่ต้องพึ่งพระเจ้า คือให้เชื่อว่าเรามีชีวิตอยู่ในตัวเราเอง เมื่อเราเข้าใจแบบแผนของพระเจ้าแล้ว เราจะเริ่มเห็นว่าการหลอกลวงและคำสอนเท็จทุกอย่างของซาตานมีรากมาจากการปฏิเสธพระบิดาในฐานะแหล่งกำเนิดของทุกสิ่ง และปฏิเสธช่องทางที่พระองค์ทรงแต่งตั้งไว้ด้วย

ช่องทาง

พระเยซูเสด็จมาในโลกนี้เพื่อเปิดเผยความรักที่พระบิดาทรงมีต่อมนุษย์ ดังนั้นพระองค์จึงต้องทำให้ชัดเจนว่าพระบิดาของพระองค์ทรงเป็นใคร และ

เราเกี่ยวข้องกับพระบิดาอย่างไร พระเยซูทรงยืนยันครั้งแล้วครั้งเล่าว่าพระบิดาทรงเป็นแหล่งกำเนิดสูงสุดของชีวิตและความดีทั้งปวง

ยอห์น 10:29 “พระบิดาของเราผู้ประทานแกะนั้นให้แก่เราทรงเป็นใหญ่กว่าทุกสิ่ง และไม่มีใครสามารถชิงไปจากพระหัตถ์ของพระบิดาได้”

ลูกา 18:19 “พระเยซูตรัสถามคนนั้นว่า ‘ท่านใช้คำว่าประเสริฐกับเราทำไม? ไม่มีใครประเสริฐนอกจากพระเจ้าองค์เดียว’ ”

ยอห์น 17:3 “และนี่แหละคือชีวิตนิรันดร์ คือการที่พวกเขารู้จักพระองค์ ผู้ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว และรู้จักพระเยซูคริสต์ที่พระองค์ทรงใช้มา” (พระเยซูทรงอธิษฐานต่อพระบิดา)

(ดูเพิ่มเติม ยอห์น 17:7, ยอห์น 5:19 และ ยอห์น 5:30 ซึ่งพระเยซูตรัสในทำนองเดียวกัน)

ถ้าพระเยซูทรงระบุว่าพระบิดาของพระองค์ทรงเป็น “พระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว” แล้วพระเยซูทรงเป็นใคร?

มัทธิว 16:15-17 [15]“พระองค์ทรงถามว่า ‘แล้วพวกท่านเล่า พวกท่านว่าเราเป็นใคร?’ [16]ซีโมนเปโตรทูลตอบว่า ‘พระองค์ทรงเป็นพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่’ [17]พระเยซูตรัสกับเขาว่า ‘ความสุขมีแก่ท่าน ซีโมนบุตรโยนาห์เอ๋ย เพราะมนุษย์ไม่ได้สำแดงเรื่องนี้แก่ท่าน แต่พระบิดาของเราในสวรรค์ทรงสำแดง’ ”

พระคริสต์ทรงประกาศว่าคำตอบของซีโมนเปโตรมาจากการที่พระบิดาทรงสำแดงแก่เขาเอง คือความจริงที่ว่าพระเยซูทรงเป็น**พระบุตรของพระองค์**

คำตอบนั้นสำคัญมากจนพระคริสต์ทรงเปลี่ยนชื่อของเขาเป็นเปโตร ซึ่งแปลว่า “ศิลา” แล้วตรัสว่า “บนศิลานี้เราจะสร้างคริสตจักรของเราไว้ และพลังแห่งความตายจะมีชัยต่อคริสตจักรไม่ได้” (**มัทธิว 16:18**) พระบิดาทรงประกาศความจริงข้อเดียวกันนี้ด้วยพระสุรเสียงของพระองค์เองในวันที่พระเยซูทรงรับบัพติศมาว่า “ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านมาก” (**มัทธิว 3:17**)

แล้วเราจะเข้าใจความเป็นพระบุตรของพระคริสต์ได้อย่างไร? ให้กลับไปดู **1 โครินธ์ 8:6** อีกครั้ง ข้อนั้นกล่าวว่าทุกสิ่ง “เกิดมา**จาก**พระองค์” คือจากพระบิดา และทุกสิ่ง “เกิดมา**โดย**พระองค์” คือโดยพระเยซูคริสต์ เปาโลกำลังแยกสองคำนี้ออกจากกันอย่างตั้งใจ พระบิดาทรงเป็นแหล่งกำเนิด และพระเยซูทรงเป็นช่องทาง ข้อพระคัมภีร์อื่น ๆ อีกหลายตอนที่พูดถึงงานแห่งการทรงสร้างก็บอกอย่างเดียวกัน

ฮีบรู 1:1-2 [1]“นานมาแล้วพระเจ้าตรัสกับบรรพบุรุษของเราหลายครั้งและหลายวิธีผ่านทางพวกผู้เผยพระวจนะ [2]แต่ในวาระสุดท้ายนี้พระองค์ตรัสกับเราทางพระบุตร ผู้ที่พระองค์ทรงตั้งให้เป็นทายาทรับสิ่งทั้งปวง พระเจ้าทรงสร้างจักรวาลทางพระบุตร”

ยอห์น 1:3 “พระเจ้าทรงสร้างสรรพสิ่งขึ้นมาโดยพระวาทะ [คือพระบุตรของพระเจ้า] ในบรรดาสิ่งที่เป็นอยู่นั้น ไม่มีสักสิ่งเดียวที่เป็นอยู่นอกเหนือพระวาทะ”

โคโลสี 1:15-16 [15]“พระคริสต์ทรงเป็นพระฉายาของพระเจ้าผู้ไม่ทรงปรากฏแก่ตา ทรงเป็นบุตรหัวปีเหนือทุกสิ่งที่ทรงสร้าง [16]เพราะว่าโดยพระองค์ทุกสิ่งได้รับการทรงสร้างขึ้น ทั้งสิ่งที่อยู่บนท้องฟ้าและบนแผ่นดินโลก ทั้งสิ่งที่มองเห็นและสิ่งที่มองไม่เห็น... ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้นโดยพระองค์และเพื่อพระองค์”

พระคัมภีร์เป็นพยานตรงกันว่า พระเจ้าคือพระบิดาทรงสร้างทุกสิ่งโดยผ่านทางพระบุตรของพระองค์ คือพระเยซู พระเยซูทรงเป็นช่องทางที่พระบิดาทรงใช้สำแดงฤทธิ์อำนาจในการสร้างของพระองค์ออกมา และความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งกำเนิดกับช่องทางนี้ก็ดำเนินต่อจากงานแห่งการทรงสร้าง เข้าไปสู่ทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำต่อมนุษย์ในงานแห่งการทรงไถ่ด้วย

1 ทิโมธี 2:5 “เพราะว่าพระเจ้ามีองค์เดียว และคนกลางก็มีแต่เพียงผู้เดียวระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ คือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงสภาพมนุษย์”

ยอห์น 14:6 “พระเยซูตรัสกับเขาว่า ‘เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต ไม่มีใครมาถึงพระบิดาได้นอกจากจะมาทางเรา’ ”

คำถามที่ตามมาก็คือ ความสัมพันธ์นี้เริ่มต้นขึ้นเมื่อไร และเริ่มต้นอย่างไร

พระบุตรองค์เดียวที่บังเกิดจากพระบิดา

ถ้าพระบิดาทรงเป็นแหล่งกำเนิดของชีวิตและการดำรงอยู่**ทั้งหมด** พระองค์ก็ต้องทรงเป็นแหล่งกำเนิดของชีวิตของพระบุตรของพระองค์ด้วย เราเพิ่งอ่านใน **โคโลสี 1:15** ว่าพระเยซูทรงเป็น “บุตรหัวปีเหนือทุกสิ่งที่ทรงสร้าง” และ

ในข้อพระคัมภีร์ที่คนรู้จักมากที่สุดข้อหนึ่ง ธรรมชาติของความเป็นพระบุตรของพระองค์ก็ถูกเปิดเผยไว้เช่นกัน

ตรงนี้เราจะใช้พระคัมภีร์ฉบับ King James ไทย แทนฉบับมาตรฐานที่ใช้อยู่ทั่วไปในหนังสือเล่มนี้ เหตุผลก็คือ ฉบับมาตรฐานแปลว่า “พระบุตรองค์เดียว” ซึ่งทำให้คำสำคัญที่สุดคำหนึ่งของบทนี้หายไป คือคำว่า **บังเกิด**

> **ยอห์น 3:16 (ฉบับ King James ไทย)** “เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ที่บังเกิดมา เพื่อผู้ใดที่เชื่อในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์”

คำที่แปลว่า “องค์เดียวที่บังเกิดมา” คือคำภาษากรีกว่า monogenes ซึ่งใช้อธิบายความเป็นพระบุตรของพระคริสต์อีกสี่ครั้งในพระคัมภีร์ (**ยอห์น 1:14, 1:18, 3:18** และ **1 ยอห์น 4:9**) คำนี้แปลตรงตัวว่า “เกิดมาคนเดียว” คือเป็นบุตรคนเดียวของพ่อแม่ ในพระคัมภีร์ ทั้งทูตสวรรค์และมนุษย์ต่างก็ถูกเรียกว่า “บุตรของพระเจ้า” แต่พระเยซูทรงเป็นผู้เดียวที่ถูกระบุว่าเป็นพระบุตรที่**บังเกิด**จากพระเจ้า แล้วเราจะเข้าใจอย่างไรว่าพระเยซูทรง “บังเกิด” จากพระบิดา และเรื่องนี้เกิดขึ้นเมื่อไร

พระคัมภีร์เปิดเผยว่าพระเยซูทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า*ก่อน*ที่พระองค์จะเสด็จมาในโลกนี้ พูดอีกอย่างหนึ่งคือ ไม่ใช่การประสูติที่เมืองเบธเลเฮมที่ทำให้พระองค์เป็นพระบุตรที่บังเกิดจากพระเจ้า กษัตริย์ซาโลมอนซึ่งเป็นกษัตริย์ของอิสราเอลและได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่มีสติปัญญามากที่สุด ทรงกล่าวถึงงานแห่งการทรงสร้างไว้ว่า

สุภาษิต 30:4 “ใครเล่าได้ขึ้นสวรรค์และลงมา? ใครรวบรวมลมไว้ในอุ้งมือของตน? ใครเอาเสื้อผ้าห่อห้วงน้ำไว้? ใครสถาปนาที่สุดปลายแห่งแผ่นดินโลก? ผู้นั้นชื่ออะไร และบุตรของผู้นั้นชื่ออะไร? ท่านจะต้องรู้แน่”

ซาโลมอนผู้ได้รับสติปัญญามากกว่ามนุษย์คนใด เข้าใจว่าพระเจ้าผู้ทรงสร้างจักรวาลนั้นทรงมีพระบุตร

ในทำนองเดียวกัน เมื่อดาเนียลและเพื่อนอีกสามคนถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยที่กรุงบาบิโลน ทั้งสี่คนได้รับตำแหน่งสำคัญในราชสำนัก จนความเชื่อของพวกเขาในพระเจ้าแห่งสวรรค์เป็นที่รู้กันทั่วไป ต่อมาเมื่อชัดรัค เมชาค และอาเบดเนโกไม่ยอมกราบไหว้รูปเคารพทองคำ พวกเขาจึงถูกโยนลงในเตาไฟที่ลุกโพลง (**ดาเนียล 3:13-23**) กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ผู้ครองบาบิโลนทรงทราบเรื่องพระเจ้าที่คนทั้งสามรับใช้อยู่ และเมื่อทรงเห็นบุคคลที่สี่ปรากฏขึ้นในกองไฟ พระองค์ก็ทรงรู้ทันทีว่านั่นต้องเป็นผู้ใด

ดาเนียล 3:25 “แต่เราเห็นสี่คนกำลังเดินอยู่กลางไฟ ไม่ถูกมัดและไม่เป็นอันตราย รูปร่างของคนที่สี่นั้นดูเหมือนองค์เทพบุตร [คือพระบุตรของพระเจ้า]”

คำว่า “องค์เทพบุตร” ในฉบับภาษาไทยอาจทำให้เข้าใจผิดได้ เพราะคำนี้ในภาษาไทยชวนให้นึกถึงเทวดาองค์หนึ่ง แต่ในต้นฉบับ ถ้อยคำของกษัตริย์หมายถึง “บุตรของพระเจ้า” ตรง ๆ ความเชื่อของดาเนียลและเพื่อน ๆ จึงเป็นพยานต่อกษัตริย์บาบิโลน ไม่เพียงว่าพวกเขารับใช้พระเจ้าสูงสุดเท่านั้น แต่ยังเป็นพยานว่าพระเจ้าองค์นี้ทรงมีพระบุตรด้วย

แต่ถ้าพระเยซูทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าอยู่ก่อนที่จะเสด็จมาในโลกนี้ แล้วพระองค์ทรง “บังเกิด” จากพระบิดาเมื่อใด? เราพบคำตอบผ่านทางกษัตริย์ซาโลมอนอีกครั้ง ใน **สุภาษิต 8:22-30** พระคริสต์ทรงเปิดเผยความสัมพันธ์ระหว่างพระองค์กับพระบิดาไว้อย่างน่าอัศจรรย์ ข้อความตอนนี้ดูเหมือนเป็นถ้อยคำของ “สติปัญญา” แต่ **1 โครินธ์ 1:24, 30** และ **ลูกา 11:49** เปิดเผยว่าพระเยซูเองทรงเป็น “พระปัญญาของพระเจ้า” เราจึงเข้าใจได้ว่าพระคริสต์กำลังตรัสถึงพระองค์เองในตอนนี้

สุภาษิต 8:22-30 [22]“พระยาห์เวห์ทรงเป็นเจ้าของเราในเมื่อพระองค์ทรงเริ่มงานของพระองค์ ก่อนบรรดาพระราชกิจโบราณของพระองค์ [23]เราได้รับการสถาปนาไว้ตั้งแต่ดึกดำบรรพ์มาแล้ว ตั้งแต่แรก ก่อนปฐมกาลของแผ่นดินโลก [24]เราถือกำเนิดมาเมื่อก่อนมีมหาสมุทร เมื่อไม่มีน้ำพุที่มีน้ำมากมาย [25]ก่อนการเนรมิตสร้างภูเขา ก่อนเนินเขา เราก็ถือกำเนิดมาแล้ว... [30]เราก็อยู่ข้างพระองค์แล้ว เหมือนผู้ที่พระองค์ทรงเลี้ยงดู เราเป็นความปีติยินดีประจำวันของพระองค์ เปรมปรีดิ์อยู่เฉพาะพระพักตร์พระองค์เสมอ”

ภาพอันงดงามของมิตรภาพระหว่างพระบิดากับพระบุตรในนิรันดรกาลตอนนี้ เปิดเผยว่าการดำรงอยู่ของพระเยซูมีจุดเริ่มต้น ความคิดอันจำกัดของเราหยั่งไม่ถึงว่าสิ่งนี้เกิดขึ้น*เมื่อไร* เพราะแท้จริงแล้วมันเกิดขึ้นก่อนที่จะมีการนับเวลาเสียอีก สิ่งเดียวที่เราได้รับอนุญาตให้รู้ก็คือ มันเกิดขึ้นก่อนการสร้างจักรวาล เพราะพระบิดาทรงสร้างทุกสิ่งผ่านทางพระบุตรของพระองค์ นี่เองคือความหมายที่ว่าพระเยซูทรงเป็น “บุตรหัวปีเหนือทุกสิ่งที่ทรงสร้าง”

และขณะนั้นเอง คือจุดเริ่มต้นของการดำรงอยู่ของพระคริสต์ คือสิ่งที่อักษรตัวแรกของพระคัมภีร์บอกไว้ นั่นคือ เบท การก้าวครั้งใหญ่จากความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้า ไปสู่การมีสองพระองค์ คือพระบิดาและพระบุตร เป็นจุดตั้งต้นของความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งกำเนิดกับช่องทาง ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่ทุกโลกถูกสร้างขึ้นมาโดยผ่านมัน

พระเยซูทรงพยายามหลายครั้งที่จะชี้ให้ผู้ฟังเห็นจุดเริ่มต้นของการดำรงอยู่ของพระองค์ คือแหล่งกำเนิดแห่งชีวิตของพระองค์เอง

ยอห์น 5:26 “เพราะว่าพระบิดาทรงมีชีวิตในพระองค์เองอย่างไร พระองค์ก็ทรงให้พระบุตรมีชีวิตในพระองค์เองอย่างนั้น”

ยอห์น 8:42 “พระเยซูตรัสกับเขาว่า ‘ถ้าพระเจ้าเป็นพระบิดาของพวกท่านแล้ว ท่านก็จะรักเรา เพราะเรามาจากพระเจ้าและอยู่นี่แล้ว **และ**เราไม่ได้มาตามใจชอบของเราเอง แต่พระองค์ทรงใช้เรามา’ ”

ยอห์น 16:27-28 [27]“เพราะว่าพระบิดาเองก็ทรงรักพวกท่าน เพราะท่านรักเราและเชื่อว่าเรามาจากพระเจ้า [28]เรามาจากพระบิดา**และ**เข้ามาในโลกแล้ว เราจะจากโลกนี้ไปหาพระบิดาอีก”

ยอห์น 17:8 “เพราะว่าพระดำรัสที่พระองค์ตรัสแก่ข้าพระองค์นั้น ข้าพระองค์ให้พวกเขาแล้วและเขารับไว้ และรู้แน่ว่าข้าพระองค์มาจากพระองค์ **และ**เชื่อแล้วว่าพระองค์ทรงใช้ข้าพระองค์มา”

ให้สังเกตคำว่า “และ” ที่ทำตัวหนาไว้ในสามข้อหลัง ทุกครั้งพระเยซูทรงแยกเหตุการณ์สองเหตุการณ์ออกจากกันด้วยคำนี้ คือการที่พระองค์ออกมาจาก

พระบิดา กับการที่พระองค์ถูกส่งเข้ามาในโลก ถ้าทั้งสองอย่างเป็นเหตุการณ์เดียวกัน ก็ไม่จำเป็นต้องมีคำว่า “และ” คั่นไว้เลย นี่จึงชี้ให้เห็นชัดว่าพระเยซูกำลังตรัสถึงสองเหตุการณ์ที่ต่างกัน คือการทรงบังเกิดจากพระบิดาในสวรรค์กับการเสด็จมายังโลก พระเยซูทรงเป็นพระบุตรองค์เดียวที่บังเกิดจากพระเจ้า เป็นเจ้าชายแห่งสวรรค์ ตั้งแต่เริ่มแรกของทางของพระเจ้า คือก่อนการสร้างจักรวาลและทุกชีวิตในจักรวาลนั้น

ความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์

จากคำพยานของพระเยซูเอง เราเห็นว่ามีขณะหนึ่งในนิรันดรกาลอันกว้างใหญ่ ที่พระบิดาทรงเลือกจะให้กำเนิดพระบุตรผู้ทรงเป็นพระเจ้า ดังนั้นพระคริสต์จึงทรงมีจุดเริ่มต้น ส่วนพระบิดาไม่ทรงมี แล้วเรื่องนี้ทำให้ความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ลดน้อยลงหรือไม่? ไม่เลย แม้แต่น้อย

โคโลสี 1:19 “เพราะว่าพระเจ้าพอพระทัยที่จะให้ความบริบูรณ์ทั้งหมดดำรงอยู่ในพระองค์”

แล้วความบริบูรณ์ที่พระบิดาทรงพอพระทัยให้ดำรงอยู่ในพระบุตรของพระองค์นั้นคืออะไร?

โคโลสี 2:9 “เพราะว่าความเป็นพระเจ้าที่ครบบริบูรณ์ทั้งสิ้นดำรงอยู่ในพระกายของพระองค์ [คือพระบุตร]”

คำที่แปลว่า “ความเป็นพระเจ้า” ในข้อนี้ ต้นฉบับภาษากรีกใช้คำว่า theotes (ในระบบเลขอ้างอิงคำศัพท์พระคัมภีร์ที่นักศึกษาใช้กันทั่วไป คำนี้

คือหมายเลข G2320) คำนี้ไม่ได้แปลว่า “คล้ายพระเจ้า” และไม่ได้แปลว่า “มีฤทธิ์อำนาจอย่างพระเจ้า” แต่แปลตรง ๆ ว่า **สภาพของการเป็นพระเจ้า** สิ่งที่ดำรงอยู่ในพระบุตรจึงไม่ใช่ส่วนหนึ่งส่วนใดของความเป็นพระเจ้า แต่เป็นความเป็นพระเจ้าทั้งหมด

พระคริสต์ทรงถูกนำออกมาจากพระชนม์ชีพของพระบิดาเอง พระบิดาทรงพอพระทัยที่จะให้พระบุตรของพระองค์ดำรงอยู่ พร้อมด้วยชีวิตนิรันดร์ที่ครบบริบูรณ์และเป็นชีวิตของพระเจ้าอย่างเดียวกับที่พระองค์ทรงมีในพระองค์เอง บิดาที่เป็น**มนุษย์**ให้กำเนิดบุตรที่เป็น**มนุษย์**ฉันใด พระบิดาผู้**ทรงเป็นพระเจ้า**ก็ทรงให้กำเนิดพระบุตรผู้**ทรงเป็นพระเจ้า**ฉันนั้น

ยอห์น 1:1 แสดงเรื่องนี้ไว้อย่างงดงามในภาษากรีก แต่ความงามส่วนหนึ่งหายไปในการแปล จึงต้องอธิบายสักหน่อย

> **ยอห์น 1:1** “ในปฐมกาลพระวาทะทรงดำรงอยู่ และพระวาทะทรงอยู่กับพระเจ้า และพระวาทะทรงเป็นพระเจ้า”

ในข้อนี้ คำว่า “พระเจ้า” ปรากฏสองครั้ง และในภาษากรีก สองคำนี้ไม่เหมือนกัน ครั้งแรก คือตรงที่ว่า “พระวาทะทรงอยู่กับพระเจ้า” ภาษากรีกใช้คำว่า ho theos ซึ่งมีคำนำหน้าชี้เฉพาะกำกับอยู่ หมายถึงพระเจ้าองค์นั้นโดยเฉพาะ คือพระบิดา ส่วนครั้งที่สอง คือตรงที่ว่า “พระวาทะทรงเป็นพระเจ้า” ภาษากรีกใช้คำว่า theos เฉย ๆ ไม่มีคำนำหน้า และเมื่อใช้แบบนี้ คำนั้นบอกถึง**สภาพ** ไม่ได้บอกถึงตัวบุคคล

ความต่างเล็ก ๆ นี้สำคัญมาก ข้อนี้ไม่ได้บอกว่าพระวาทะคือพระบิดา และไม่ได้บอกว่าพระวาทะเป็นเพียงบางสิ่งที่คล้ายพระเจ้า แต่บอกว่าในปฐมกาลนั้นพระเยซูทรงอยู่กับพระบิดา ผู้ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียวและเป็นแหล่งกำเนิดของทุกสิ่ง และพระเยซูเองก็**ทรงเป็นพระเจ้าโดยสภาพ**อย่างครบบริบูรณ์

ฮีบรู 1:4-5 [4]“...พระองค์ทรงได้รับพระนาม [คือทรงรับเป็นมรดก] ที่ประเสริฐกว่านามของพวกทูตสวรรค์ [5]เพราะว่ามีใครบ้างในพวกทูตสวรรค์ที่พระเจ้าเคยตรัสกับเขาว่า ‘เจ้าเองเป็นบุตรของเรา วันนี้เราให้กำเนิดเจ้า’ และยังตรัสอีกว่า ‘เราเองจะเป็นบิดาของเขา และเขาเองจะเป็นบุตรของเรา’ ”

พระเยซูทรงเป็นพระเจ้าเพราะพระองค์ทรง**รับความเป็นพระเจ้าของพระบิดามาเป็นมรดก** แต่พระบิดาทรงเป็นแหล่งกำเนิดของทุกสิ่ง โดยไม่ทรงมีจุดเริ่มต้น จึงทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว คือพระยาห์เวห์ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด ในข้อ 8 และ 9 ของบทเดียวกัน เราเห็นอีกครั้งว่า แม้พระเยซูทรงเป็นพระเจ้าโดยสภาพ แต่พระบิดาของพระองค์ก็ยังทรงเป็นพระเจ้าเหนือทุกสิ่ง

ฮีบรู 1:8-9 [8]“แต่ส่วนพระบุตรนั้น พระองค์ตรัสว่า ‘ข้าแต่พระเจ้า พระที่นั่งของพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิตย์ พระคทาแห่งอาณาจักรของพระองค์ก็เป็นพระคทาเที่ยงธรรม [9]พระองค์ทรงรักความชอบธรรม และทรงเกลียดความอธรรม เพราะเหตุนี้พระเจ้า ซึ่งเป็นพระเจ้าของพระองค์ ทรงเจิม

พระองค์ไว้ด้วยน้ำมันแห่งความยินดี เหนือบรรดาพระสหายของพระองค์’ ”

แม้พระเยซูทรงเป็นพระเจ้าอย่างครบบริบูรณ์ และทรงสมควรได้รับการนมัสการจากเราในฐานะพระบุตรของพระเจ้า พระองค์เองก็ยัง**ทรงมี**พระเจ้าองค์หนึ่ง คือพระบิดาของพระองค์เอง

ยอห์น 20:17 “พระเยซูตรัสกับนางว่า ‘อย่าหน่วงเหนี่ยวเราไว้ เพราะเรายังไม่ได้ขึ้นไปหาพระบิดาของเรา แต่จงไปหาพวกพี่น้องของเรา และบอกเขาว่าเรากำลังจะขึ้นไปหาพระบิดาของเราและพระบิดาของพวกท่าน ไปหาพระเจ้าของเราและพระเจ้าของพวกท่าน’ ”

1 โครินธ์ 11:3 “แต่ข้าพเจ้าต้องการให้พวกท่านเข้าใจว่า พระคริสต์ทรงเป็นศีรษะของชายทุกคน และชายเป็นศีรษะของหญิง และพระเจ้าเป็นพระเศียรของพระคริสต์”

วิวรณ์ 3:12 [พระเยซูตรัสว่า] “คนที่ชนะ เราจะตั้งให้เขาเป็นเสาหลักอยู่ในพระวิหารของพระเจ้าของเรา และเขาจะไม่ออกไปจากพระวิหารอีกเลย และบนตัวเขา เราจะจารึกพระนามพระเจ้าของเรา และชื่อเมืองของพระเจ้าของเรา คือนครเยรูซาเล็มใหม่ที่ลงมาจากสวรรค์จากพระเจ้าของเรา และเราจะจารึกนามใหม่ของเราด้วย”

(ดูเพิ่มเติม มัทธิว 27:46, โรม 15:6, เอเฟซัส 1:17 และ วิวรณ์ 1:5-6 ซึ่งเรียกพระบิดาว่าเป็นพระเจ้าของพระเยซูเช่นกัน)

พระบิดาของพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าของพระองค์ เพราะพระบิดาทรงเป็นแหล่งกำเนิดสูงสุดของชีวิตทั้งปวง รวมทั้งชีวิตของพระคริสต์ด้วย แต่พระบิดาทรงให้กำเนิดพระบุตรของพระองค์ขึ้นมาเพื่อเป็น**ช่องทาง** ที่พระองค์จะทรงสำแดงฤทธิ์อำนาจและพระพรของพระองค์ออกไปยังสิ่งที่ทรงสร้างทั้งหมด การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างพระบิดากับพระบุตรจึงเป็นรากฐานของแบบแผนของพระเจ้า จึงไม่น่าแปลกใจเลยที่ซาตานพยายามอย่างหนักที่จะทำให้ความจริงเรื่องความเป็นพระบุตรของพระเยซูสับสนและถูกปิดบังไว้ในความคิดของมนุษย์

และไม่น่าแปลกใจเช่นกันที่ตัวตนของพระคริสต์ในฐานะพระบุตรของพระเจ้า คือความจริงข้อที่ซาตานเข้าโจมตีตอนที่มันทดลองพระองค์ในถิ่นทุรกันดาร มารรู้ดีว่าทางเดียวที่มันจะเอาชนะพระเยซูได้ คือต้องทำให้พระองค์สงสัยในตัวตนของพระองค์เอง และเลิกวางใจในพระบิดา

มัทธิว 4:3 “...ถ้าท่านเป็นพระบุตรของพระเจ้า จงสั่งก้อนหินเหล่านี้ให้กลายเป็นขนมปัง” (ดู มัทธิว 4:6 ด้วย)

พวกทูตสวรรค์ที่ตกไปในบาปก็รู้เช่นกันว่าพระองค์ทรงเป็นใคร

มาระโก 5:7 “...ข้าแต่พระเยซูพระบุตรของพระเจ้าสูงสุด พระองค์ต้องการอะไรจากข้า? ขอพระองค์สาบานในพระนามของพระเจ้าว่าจะไม่ทรมานข้า” (ดู ลูกา 4:41 ด้วย)

และการที่พระคริสต์ทรงประกาศว่าพระองค์ทรงเป็นใคร ก็เป็นเหตุให้พระองค์ถูกข่มเหง

ยอห์น 19:7 “พวกยิวตอบท่านว่า ‘เรามีกฎหมาย และตามกฎหมายนั้นเขาสมควรตาย เพราะเขาตั้งตัวเป็นพระบุตรของพระเจ้า’ ”

มัทธิว 27:54 “แต่นายร้อยและพวกทหารที่เฝ้าพระเยซูอยู่ด้วยกัน เมื่อเห็นแผ่นดินไหวและสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้น ก็กลัวอย่างยิ่ง จึงพูดกันว่า ‘ท่านผู้นี้เป็นพระบุตรของพระเจ้าจริง ๆ’ ”

(ดูเพิ่มเติม ยอห์น 10:36, มัทธิว 26:63, ลูกา 22:70 และ มัทธิว 27:40 ซึ่งล้วนเป็นเรื่องเดียวกัน)

และนี่คือความเชื่อข้อเดียวที่ทำให้เรารอด

ยอห์น 3:18 (ฉบับ King James ไทย) “ผู้ที่เชื่อในพระบุตรก็ไม่ต้องถูกพิพากษาลงโทษ แต่ผู้ที่มิได้เชื่อก็ต้องถูกพิพากษาลงโทษอยู่แล้ว เพราะเขามิได้เชื่อในพระนามพระบุตรองค์เดียวที่บังเกิดจากพระเจ้า”

1 ยอห์น 5:11-12 [11]“และพยานหลักฐานนั้นก็คือ พระเจ้าประทานชีวิตนิรันดร์แก่เรา และชีวิตนี้มีอยู่ในพระบุตรของพระองค์ [12]คนที่มีพระบุตรก็มีชีวิต คนที่ไม่มีพระบุตรก็ไม่มีชีวิต”

(ดูเพิ่มเติม ยอห์น 20:31 และ ยอห์น 5:25)

เหตุผลสำคัญข้อหนึ่งที่ซาตานต่อสู้อย่างหนักเพื่อปิดบังความจริงเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างพระคริสต์กับพระบิดา ก็เพราะความจริงข้อนี้ส่งผลโดยตรงต่อวิธีที่**เรา**สัมพันธ์กับพระบิดา พระเจ้าทรงเปิดเผยในพระวจนะของพระองค์ว่า ความรอดของเราขึ้นอยู่กับการที่เรามี “**ความเชื่อของพระเยซู**”

ก่อนอ่านข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้ มีเรื่องหนึ่งที่ต้องอธิบายก่อน ในภาษากรีก วลีนี้คือ pistis Christou ซึ่งเป็นรูปประโยคที่อ่านได้สองทาง ทางหนึ่งคือ “ความเชื่อ**ใน**พระคริสต์” หมายถึงความเชื่อที่เรามีต่อพระองค์ อีกทางหนึ่งคือ “ความเชื่อ**ของ**พระคริสต์” หมายถึงความเชื่อที่พระองค์เองทรงมี พระคัมภีร์ภาษาไทยทุกฉบับเลือกแปลตามทางแรก แต่หนังสือเล่มนี้อ่านตามทางที่สอง และเหตุผลจะชัดเจนขึ้นเมื่ออ่านต่อไป ดังนั้นเมื่อท่านเห็นคำว่า “ใน” ในสี่ข้อต่อไปนี้ ขอให้จำไว้ว่าต้นฉบับภาษากรีกเปิดทางให้อ่านว่า “ของ” ได้ด้วย

กาลาเทีย 2:16 “...ยังรู้ว่าไม่มีใครถูกชำระให้ชอบธรรมได้โดยการประพฤติตามธรรมบัญญัติ แต่โดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์เท่านั้น เราเองก็ได้เชื่อในพระเยซูคริสต์ เพื่อจะถูกนับว่าชอบธรรมโดยความเชื่อในพระคริสต์ ไม่ใช่โดยการประพฤติตามธรรมบัญญัติ...”

โรม 3:21-22 [21]“แต่เดี๋ยวนี้ความชอบธรรมของพระเจ้านั้นปรากฏนอกเหนือธรรมบัญญัติ ความชอบธรรมดังกล่าวก็ได้รับการยืนยันจากหมวดธรรมบัญญัติและพวกผู้เผยพระวจนะ [22]คือความชอบธรรมของพระเจ้า ซึ่งปรากฏโดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์แก่ทุกคนที่เชื่อ โดยไม่ทรงถือว่าเขาแตกต่างกัน”

ฟีลิปปี 3:9 “และจะได้เห็นว่าข้าพเจ้าอยู่ในพระองค์ ไม่มีความชอบธรรมที่ได้มาจากธรรมบัญญัติ มีแต่ที่ได้มาโดยความเชื่อในพระคริสต์ คือความชอบธรรมที่มาจากพระเจ้าโดยความเชื่อ”

วิวรณ์ 14:12 “นี่แหละคือความทรหดอดทนที่พวกธรรมิกชนจะต้องมี คือพวกที่ถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และจงรักภักดีต่อพระเยซู”

เราจึงเข้าใจได้ว่าทำไมซาตานไม่ต้องการให้เรารู้จักความเชื่อที่พระเยซูทรงมี คือความเชื่อที่พระองค์ทรงปรารถนาจะมอบให้แก่เรา ความเชื่อที่พระเยซูทรงมีก็คือความเชื่อที่พระองค์ทรงมีต่อพระบิดาของพระองค์ และความเชื่อแบบนี้เองที่ทำให้เรารักและวางใจพระเจ้าได้จริง ทำให้เราอยากทำตามพระบัญญัติของพระองค์ด้วยความเต็มใจ ไม่ใช่ด้วยความกลัว มารย่อมไม่ต้องการให้เราได้รับความชอบธรรมและชีวิตนิรันดร์

แล้ว “ความเชื่อของพระเยซู” คืออะไร? คือการที่พระองค์ทรงวางใจพระบิดาอย่างสิ้นเชิง และทรงชื่นชมยินดีที่จะทำตามพระประสงค์ของพระบิดาในทุกเวลา

ยอห์น 5:30 “เราจะทำสิ่งใดตามใจไม่ได้ เราได้ยินอย่างไรเราก็พิพากษาอย่างนั้น และการพิพากษาของเราก็ยุติธรรม เพราะเราไม่ได้มุ่งที่จะทำตามใจของเราเอง แต่ตามพระประสงค์ของผู้ทรงใช้เรามา”

ยอห์น 6:38 “เพราะว่าเราลงมาจากสวรรค์ ไม่ใช่เพื่อทำตามความประสงค์ของเราเอง แต่เพื่อทำตามพระประสงค์ของผู้ทรงใช้เรามา”

ยอห์น 7:16, 18 [16]“...คำสอนของเราไม่ใช่ของเราเอง แต่เป็นของผู้ทรงใช้เรามา... [18]ใครที่พูดตามใจชอบเองย่อมแสวงหาเกียรติสำหรับตนเอง แต่คนที่แสวงหาเกียรติให้ผู้ที่ใช้ตนมา คนนั้นเป็นคนจริง ไม่มีอธรรมในตัวเขาเลย”

(ดูเพิ่มเติม ยอห์น 12:49-50 และ ยอห์น 14:10)

ให้สังเกตความแตกต่างอย่างสิ้นเชิงระหว่างความเชื่อของพระเยซู กับวิธีที่ซาตานดำเนินการ

ยอห์น 8:44 “พวกท่านมาจากพ่อของท่านคือมาร และท่านอยากจะทำตามความปรารถนาของพ่อ มันเป็นฆาตกรตั้งแต่เริ่มแรกและไม่ได้ตั้งอยู่ในสัจจะ เพราะมันไม่มีสัจจะ เมื่อมันพูดเท็จมันก็พูดตามสันดานของมันเอง เพราะมันเป็นผู้มุสา และเป็นพ่อของการมุสา”

พระเจ้าทรงเป็น**แหล่งกำเนิดเดียวของความจริง** และพระองค์ประทานความจริงนั้นแก่เราผ่านทางพระบุตรของพระองค์ แต่ซาตานปฏิเสธแบบแผนนี้ มันเริ่ม “พูดตามสันดานของมันเอง” คือพูดออกมาจากตัวมันเอง ซึ่งย่อมให้เกิดได้แต่สิ่งที่อยู่นอกความจริงเท่านั้น มันจึงกลายเป็นพ่อของการมุสา ตั้งแต่ขณะนั้นจนถึงบัดนี้ ซาตานพูดจากตัวมันเอง และแสวงหาเกียรติให้ตัวมันเอง ไม่มีความชอบธรรมและไม่มีความจริงอยู่ในมันเลย และมันยังพยายามโน้มน้าวชายหญิงว่าพวกเขาก็พูดออกมาจากตัวเองได้เช่นกัน และสร้างความจริงกับความชอบธรรมขึ้นมาเองได้โดยไม่ต้องพึ่งพระเจ้า ความคิดแบบนี้ตรงข้ามกับความเชื่อของพระเยซูโดยสิ้นเชิง

ความเชื่อของพระเยซูคือการรู้ว่าเราเองสร้างความดี ความจริง หรือชีวิตขึ้นมาไม่ได้เลย สิ่งดีทุกอย่างต้องมาถึงเราจากแหล่งกำเนิดที่แท้จริงเพียงแหล่งเดียว คือพระบิดา และเพราะพระเยซูทรงเป็นช่องทางที่พระเจ้าทรง

แต่งตั้งไว้สำหรับทุกชีวิตที่ทรงสร้าง เราจึงรับทุกสิ่งจากพระบิดาโดยผ่านทางพระบุตรของพระองค์

(แม้แต่ความดีที่เราเห็นอยู่ในโลกนี้ รวมทั้งความดีในตัวคนที่ยังไม่รู้จักพระเจ้าเลยด้วยซ้ำ ก็เกิดขึ้นได้เพราะเขาตอบสนองต่อพระวิญญาณของพระคริสต์ที่ทรงทำงานอยู่ในใจของเขา แม้ตัวเขาเองจะไม่รู้ตัวก็ตาม)

การเข้าใจแบบแผนของพระเจ้า และการมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งกำเนิดกับช่องทางนี้ในชีวิตของเราเอง คือหนทางเดียวที่จะพาเรามาถึงจุดที่ยอมรับว่า เราไม่มีกำลังที่จะช่วยตัวเองให้พ้นจากพันธนาการของบาปได้เลย และพาเรามาหาพระเยซูเพื่อรับชีวิตแห่งชัยชนะที่พระบิดาทรงจัดเตรียมไว้ให้เราผ่านทางพระองค์

เอเฟซัส 1:3 “จงถวายสรรเสริญแด่พระเจ้า พระบิดาของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ผู้ทรงโปรดประทานพรฝ่ายวิญญาณแก่เราทุก ๆ ประการในสวรรคสถานโดยพระคริสต์”

2. ตามฉายาของเรา

อย่างที่เราได้เห็นแล้ว การกบฏของซาตานเกิดจากความปรารถนาที่จะก้าวออกไปนอกแบบแผนของพระเจ้า มันไม่ยอมรับความสัมพันธ์ระหว่างพระบิดากับพระบุตร มันไม่ต้องการยอมอยู่ใต้พระคริสต์เพื่อรับทุกสิ่งจากพระบิดาโดยผ่านทางพระองค์ คำโกหกที่มันกระจายออกไปในหมู่ทูตสวรรค์ก็คือการยอมอยู่ใต้แบบนี้ไม่จำเป็นต่อการมีชีวิต และตามที่พระคัมภีร์เปิดเผยไว้ทูตสวรรค์หนึ่งในสามยอมรับคำโกหกนั้น (วิวรณ์ 12:4)

เมื่อถึงเวลาที่จะสร้างมนุษย์ แผนการของพระเจ้าไม่ใช่เรื่องที่ทรงคิดขึ้นลอย ๆ เลย

ปฐมกาล 1:26-27 [26]"แล้วพระเจ้าตรัสว่า "**ให้เราสร้างมนุษย์ตามฉายาของเรา ตามอย่างของเรา** ให้ครอบครองฝูงปลาในทะเล ฝูงนกในท้องฟ้า และฝูงสัตว์ใช้งาน ให้ปกครองแผ่นดินโลกทั้งหมด และสัตว์เลื้อยคลานทุกชนิดบนแผ่นดินทั้งหมด" [27]พระเจ้าจึงทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามพระฉายาของพระองค์ ตามพระฉายาของพระเจ้านั้น พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นและทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง"

ชายและหญิง

พระบิดาและพระบุตรทรงทำงานร่วมกันในการสร้างทุกสิ่ง และงานนั้นรวมถึงการสร้างมนุษย์ด้วย พระบิดาตรัสกับพระบุตรว่า "ให้เราสร้างมนุษย์ตามฉายาของเรา ตามอย่างของเรา" ดิฉันเคยคิดว่าข้อนี้พูดถึงแค่รูปร่าง

หน้าตา หรืออย่างมากก็ความสามารถในการสืบพันธุ์และการมีอำนาจเหนือสัตว์ แต่ความจริงลึกกว่านั้นมาก เพราะข้อถัดมาบอกว่า “ตามพระฉายาของพระเจ้านั้น พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้น และทรงสร้างให้เป็น**ชายและหญิง**”

การสร้างทั้งชายและหญิงเป็นส่วนสำคัญของการสร้างมนุษย์ตามพระฉายาของพระเจ้า และแท้จริงแล้วมันคือภาพสะท้อนของแบบแผนของพระเจ้านั่นเอง

ในเมื่อซาตานทำให้ความคิดของเหล่าทูตสวรรค์สับสนไปแล้ว พระเจ้าจึงทรงเลือกใช้การสร้างมนุษย์เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งกำเนิดกับช่องทาง คือความสัมพันธ์ระหว่างพระองค์เองกับพระบุตร ให้ทั้งจักรวาลได้เห็น เปาโลเองก็ชี้ว่าระเบียบระหว่างชายกับหญิงนี้มีความหมายต่อพวกทูตสวรรค์ที่กำลังเฝ้าดูอยู่ (1 โครินธ์ 11:10) นี่คือความหมายที่แท้จริงของการที่เราถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้า และการออกแบบมนุษย์ก็สำคัญกว่าที่เราส่วนใหญ่รู้ตัวมาก

เราจึงควรดูการสร้างมนุษย์ให้ละเอียด ขั้นแรกคืออะไร?

ปฐมกาล 2:7 “พระยาห์เวห์พระเจ้าทรงปั้นมนุษย์ด้วยผงคลีจากพื้นดิน ระบายลมปราณเข้าทางจมูกของเขา **มนุษย์**จึงกลายเป็นผู้มีชีวิตอยู่”

พระเจ้าทรงสร้างอาดัม มนุษย์คนแรกที่มีชีวิตอยู่ เขาจะต้องเป็น**แหล่งกำเนิด**ของชีวิตมนุษย์ทั้งหมด เราพูดได้ว่าความเป็นมนุษย์อย่างครบบริบูรณ์ดำรงอยู่ในอาดัม แต่พระเจ้ายังทรงทำไม่เสร็จ เพราะอาดัมคนเดียวยังไม่อาจแทน “พระฉายาของพระเจ้า” ได้อย่างครบถ้วน

ปฐมกาล 2:18 “พระยาห์เวห์พระเจ้าตรัสว่า “การที่ชายผู้นี้จะอยู่แต่ลำพังนั้นไม่ดี เราจะสร้าง**คู่อุปถัมภ์**ที่เหมาะสมกับเขาขึ้น” [ภาษาฮีบรูแปลตรงตัวว่า ผู้ช่วยที่เหมาะสม]

ปฐมกาล 2:21-23 [21]“แล้วพระยาห์เวห์พระเจ้าจึงทรงทำให้ชายนั้นหลับสนิท ขณะที่เขาหลับอยู่ พระองค์ทรงชัก**กระดูกซี่โครงซี่หนึ่งของเขา**ออกมา แล้วทำให้เนื้อติดกันเข้าแทนกระดูก [22]ส่วนกระดูกซี่โครงที่พระยาห์เวห์พระเจ้าทรงชักออกจากชายนั้น พระองค์ทรงสร้างให้เป็น**หญิง** แล้วทรงนำมาให้ชายนั้น [23]ชายนั้นจึงว่า “นี่แหละ กระดูกจากกระดูกของเรา เนื้อจากเนื้อของเรา จะเรียกคนนี้ว่าหญิง เพราะ**คนนี้ออกมาจากชาย**”

เอวาเกิดมาด้วยวิธีที่ต่างจากมนุษย์คนอื่นทั้งหมด เธอถูกนำออกมาจากชีวิตและเนื้อแท้ของชายผู้นั้นเอง เธอจึงเป็นส่วนหนึ่งของเขาในความหมายที่แท้จริงที่สุด

ดังนั้นความเป็นมนุษย์อย่างครบบริบูรณ์จึงดำรงอยู่ในตัวเธอด้วย เธอเป็นมนุษย์เต็มขนาดเท่ากับที่อาดัมเป็น การออกแบบนี้ขนานกันอย่างงดงามกับการที่พระบุตรทรงบังเกิดจากพระชนม์ชีพของพระบิดาเอง และด้วยเหตุนั้นจึงทรงเป็นพระเจ้าอย่างครบบริบูรณ์เท่ากับพระบิดา

ความขนานกันนี้ช่วยให้เราเข้าใจ ยอห์น 1:1 ได้ดีขึ้น ในบทที่ 1 เราได้เห็นแล้วว่าคำว่า “พระเจ้า” ในข้อนั้นปรากฏสองครั้ง และในภาษากรีกไม่เหมือนกัน ครั้งแรกหมายถึงพระเจ้าองค์นั้นโดยเฉพาะ คือพระบิดา ส่วนครั้ง

ที่สองบอกถึงสภาพ ไม่ได้บอกถึงตัวบุคคล ทีนี้ลองใส่ชื่ออาดัมกับเอวาลงไปแทน เพื่อให้เห็นภาพ

> “ในปฐมกาลคือเอวา และเอวาอยู่กับ**มนุษย์คนนั้น** และเอวาเป็น**มนุษย์**”
>
> หรือ “ในปฐมกาลคือเอวา และเอวาอยู่กับ**อาดัม** และเอวาเป็น**อาดัม**” (ชื่ออาดัม ในภาษาฮีบรูแปลว่า มนุษย์)

เอวาไม่ใช่ “มนุษย์คนนั้น” คือไม่ใช่มนุษย์คนแรกผู้เป็นแหล่งกำเนิดของมนุษยชาติทั้งหมด นั่นคืออาดัม แต่เธอก็ไม่ได้เป็นมนุษย์น้อยกว่าอาดัมเลยแม้แต่น้อย เธอเป็นมนุษย์อย่างครบบริบูรณ์ เป็นอาดัมโดยสมบูรณ์ใน**ธรรมชาติ** ทว่าเป็นคนละบุคคล เธอเป็นส่วนหนึ่งของเขา เป็นผู้ช่วยที่เหมาะสมกับเขา และถูกนำออกมาเพื่อเป็น**ช่องทาง**ที่มนุษย์ที่เหลือทั้งหมดจะถูกสร้างขึ้นและได้รับพระพรผ่านทางเธอ

ปฐมกาล 3:20 “อาดัมเรียกภรรยาของเขาว่า “เอวา” เพราะนางเป็น**มารดาของสิ่งมีชีวิตทั้งปวง**”

การหลั่งไหลของพระพร

ความสัมพันธ์ที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้นระหว่างชายกับหญิง สะท้อนความสัมพันธ์อันงดงามระหว่างแหล่งกำเนิดกับช่องทาง คือระหว่างพระองค์เองกับพระบุตร พระเยซูทรงถูกนำออกมาจากพระชนม์ชีพของพระบิดาผู้ทรงเป็นพระเจ้า เช่นเดียวกับที่เอวาถูกนำออกมาจากชีวิตมนุษย์ของอาดัม เรื่องนี้ไม่ได้ทำให้พระบุตรทรงเป็นพระเจ้าน้อยกว่าพระบิดา เหมือนกับที่เอวาไม่ได้เป็นมนุษย์น้อยกว่าอาดัม พระบุตรทรงเป็นส่วนหนึ่งของพระบิดา

มากเท่ากับที่เอวาเป็นส่วนหนึ่งของอาดัม พระบิดากับพระบุตรทรงมีชีวิตเดียวกันและพระวิญญาณเดียวกัน และพระเจ้าทรงตั้งใจให้ชายกับหญิงเป็นอย่างนั้นด้วย พระองค์ทรงมุ่งหมายว่าชีวิตสมรสจะเป็นพระพรแก่โลก โดยทำให้โลกเข้าใจว่าการเป็นหนึ่งเดียวกันในวิญญาณจิตนั้นหมายถึงอะไร

ปฐมกาล 2:24 "เพราะเหตุนั้นผู้ชายจะละจากบิดามารดาของเขาไป**ผูกพันอยู่กับภรรยา** และเขาทั้งสองจะเป็น**เนื้อเดียวกัน**"

และเช่นเดียวกับที่การเป็นหนึ่งเดียวกันของสามีภรรยาไม่ได้ลบบุคลิกเฉพาะตัวของแต่ละคนทิ้งไป พระบิดากับพระบุตรก็ทรงเป็นอย่างนั้น สามีภรรยาถูกกำหนดให้เป็นหนึ่งเดียวกันในวิญญาณจิต ในเป้าหมาย และในการงาน เหมือนที่พระบิดากับพระบุตรทรงเป็นหนึ่งเดียวกัน (เปาโลเรียกความเป็นหนึ่งเดียวแบบนี้ว่าการ "เข้าติดสนิทในความรัก" ใน โคโลสี 2:2)

ยอห์น 17:22-23 [พระเยซูทรงอธิษฐานต่อพระบิดา] [22]"... เพื่อเขาจะได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน **ดังที่พระองค์กับข้าพระองค์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันนั้น**... [23]เพื่อโลกจะได้รู้ว่าพระองค์ทรงใช้ข้าพระองค์มา และพระองค์ทรงรักเขาเหมือนดังที่พระองค์ทรงรักข้าพระองค์"

การที่เอวาถูกสร้างขึ้นจาก**กระดูกซี่โครง**ของอาดัมก็สำคัญไม่แพ้กัน เพราะมันบอกถึงที่ทางของเธอ คือที่แห่งพระพรและการพักสงบในอ้อมอกของชายผู้นั้น ใกล้หัวใจของเขา และอยู่เคียงข้างเขาในฐานะผู้ช่วยที่เหมาะสมกับเขา การยอมอยู่ใต้แบบนี้กลายเป็นสิ่งงดงาม และตรงข้ามกับความเป็นทาส ตรง

ข้ามกับการที่ผู้หญิงต้องยอมสละสิทธิ์และเสรีภาพของตน ทันทีที่เราตระหนักว่ามันสะท้อนความสัมพันธ์ที่พระเยซูทรงมีต่อพระบิดาของพระองค์ นี่คือลำดับเดียวกันกับที่เปาโลวางไว้ใน 1 โครินธ์ 11:3 ที่ยกมาแล้วในบทที่ 1 คือ “พระคริสต์ทรงเป็นศีรษะของชายทุกคน และชายเป็นศีรษะของหญิง และพระเจ้าเป็นพระเศียรของพระคริสต์” และที่ทางของพระบุตรในลำดับนั้นคือที่ทางแห่งความใกล้ชิดที่สุด

ยอห์น 1:18 (ฉบับ King James ไทย) “ไม่มีใครเคยเห็นพระเจ้าในเวลาใดเลย **พระบุตรองค์เดียวที่บังเกิดมา** ผู้ทรงสถิต**ในพระทรวงของพระบิดา** พระองค์ได้ทรงสำแดงพระเจ้าแล้ว”

พระเยซูทรงทราบดีว่าการที่พระองค์ทรงยอมอยู่ใต้พระบิดานั้นไม่ใช่สภาพของการเป็นทาสเลย แต่เป็นที่ทางแห่งพระพรอันล้นเหลือ

ยอห์น 3:35 “**พระบิดาทรงรักพระบุตร**และ**ทรงมอบทุกสิ่ง**ไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์”

ตามแบบแผนอันงดงามนี้ สามีถูกกำหนดให้เป็นแหล่งกำเนิดของกำลังฝ่ายวิญญาณสำหรับครอบครัวของเขา เขาถูกกำหนดให้เทความรัก เกียรติ และพระพรฝ่ายวิญญาณลงบนภรรยาของเขา เพื่อสิ่งเหล่านั้นจะไหลผ่านเธอออกไปถึงลูก ๆ ญาติพี่น้อง มิตรสหาย และคนอื่น ๆ เหมือนที่พระบิดาประทานพระพรเหล่านี้แก่พระบุตร เพื่อจะไหลผ่านพระบุตรออกไปถึงทุกชีวิตที่ทรงสร้าง การที่ภรรยาเป็นพระพรแก่คนอื่นได้จึงเป็นการยกย่องสามีของเธอในฐานะศีรษะของบ้าน เหมือนที่พระราชกิจของพระเยซูยกย่องพระ

บิดาในฐานะพระเศียรของพระองค์ นี่คือเหตุผลที่ผู้หญิงถูกเรียกว่า “พระสิริของผู้ชาย” เหมือนที่พระเยซูทรงเป็นพระสิริของพระบิดา

ฮีบรู 1:3 “**พระบุตรทรงเป็นแสงสว่างแห่งพระสิริของพระเจ้า** ทรงมี**แก่นแท้เดียวกับพระเจ้า** ทรงค้ำจุนสิ่งทั้งปวงไว้ด้วยพระวจนะอันทรงฤทธานุภาพของพระองค์...”

1 โครินธ์ 11:7-8 [7]“ผู้ชายไม่สมควรคลุมศีรษะเพราะว่าผู้ชายเป็นพระฉายาและ**พระรัศมีของพระเจ้า** ส่วนผู้หญิงนั้นเป็น**รัศมีของผู้ชาย** [8] เพราะว่าผู้ชายไม่ได้มาจากผู้หญิง แต่**ผู้หญิงมาจากผู้ชาย**”

คำว่า “พระรัศมี” และ “รัศมี” ในข้อนี้ กับคำว่า “พระสิริ” ที่ใช้ในหนังสือเล่มนี้ เป็นคำเดียวกันในต้นฉบับ ต่างกันแค่คำแปลเท่านั้น ต่อจากนี้ไปเราจะใช้คำว่า พระสิริ เพื่อให้เห็นความขนานกันได้ชัด คือพระสิริของพระเจ้า กับพระสิริของผู้ชาย

การบิดเบือนของซาตาน

ในพระคัมภีร์ พระสิริเกี่ยวข้องกับ**พระอุปนิสัย** ซาตานโจมตีตัวตนของผู้ชายมายาวนานจนคนจำนวนมากมองบทบาทของสามีและบิดาว่าเป็นคนเย็นชา ไม่แสดงความรัก เข้มงวด จู้จี้ และในหลายกรณีก็คือไม่อยู่ให้เห็นเลย ส่วนบทบาทของภรรยาและมารดากลับถูกวางไว้ตรงข้าม คือเป็นฝ่ายที่อบอุ่นและเปี่ยมด้วยความรัก เต็มไปด้วยความเมตตา ความเห็นอกเห็นใจ และความผูกพันต่อครอบครัว ภาพยนตร์และละครใช้ภาพเหมารวมแบบนี้อยู่

เสมอ และมักทำให้ลักษณะแย่ ๆ ของผู้ชายกลายเป็นเรื่องตลกหรือเป็นต้นเหตุของความเจ็บปวดในครอบครัว

นี่คือเหตุผลที่ทุกวันนี้ผู้คนโน้มเอียงไปหาความคิดเรื่อง “แม่พระธรณี” มากกว่าจะนึกถึงพระบิดาบนสวรรค์ เมื่อไม่นานมานี้ดิฉันคุยกับเพื่อนคนหนึ่งเรื่องพระเจ้าผู้ทรงเป็นพระบิดา เธอตอบว่า “แต่ตอนนี้โลกมีแต่ความเย็นชา ความตึงเครียด และความโกรธ... ฉันรู้สึกว่าสิ่งที่มนุษย์ต้องการคือแม่ คนที่จะนำความเมตตาและความรักที่แท้จริงกลับคืนมาให้เรา”

สิ่งที่ดิฉันบอกเธอก็คือ ความรักที่โลกต้องการนั้นอยู่ในพระบิดาบนสวรรค์ของเราอยู่แล้ว และการปิดบังความจริงข้อนี้คือเป้าหมายสูงสุดของซาตาน หลักฐานทั้งหมดที่เราต้องการอยู่ในชีวิตของพระเยซู เพราะพระองค์ทรงเป็นแสงสว่างแห่งพระสิริของพระบิดา และทรงมีแก่นแท้เดียวกับพระองค์ พระอุปนิสัยของพระเยซู ผู้ทรงปรารถนาจะรวบรวมลูก ๆ ของอิสราเอลไว้เหมือนแม่ไก่กกลูกไว้ใต้ปีก (มัทธิว 23:37) และทรงสละพระชนม์เพื่อคนที่เกลียดชังและฆ่าพระองค์ ทั้งยังทรงยกโทษให้เขาในขณะที่เขากำลังทำอยู่ คือการเปิดเผยและการขยายให้เห็นความรักอันอ่อนโยนที่พระบิดาทรงมีต่อมนุษย์

ลักษณะแย่ ๆ ที่คนมักคิดว่าสามีและบิดาต้องเป็น จึงตรงข้ามกับแบบแผนและพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับผู้ชายโดยสิ้นเชิง พระอุปนิสัยของพระเยซูเป็นการขยายพระอุปนิสัยของพระบิดาให้เห็นชัดขึ้นฉันใด ภรรยากับสามีก็ถูกกำหนดให้เป็นฉันนั้น ความอบอุ่น ความเห็นอกเห็นใจ และความรักที่

ภรรยาแสดงออกมา ถูกกำหนดให้เป็นการขยายความอบอุ่น ความเห็นอกเห็นใจ และความรักที่สามีของเธอมีอยู่ในตัวเองและได้สำแดงต่อเธอแล้ว คุณลักษณะดี ๆ ทุกอย่างที่ภรรยาและมารดาแสดงออกได้ ก็ควรมีอยู่ในตัวผู้ชายด้วย เพราะ “ผู้ชายไม่ได้มาจากผู้หญิง แต่ผู้หญิงมาจากผู้ชาย” ให้จำไว้ว่าเอวาถูกสร้างขึ้นจากเนื้อของอาดัมเอง ทุกสิ่งที่เธอมีอยู่ในตัวเธอ เดิมทีมาจากเขาทั้งนั้น แต่เธอถูกนำออกมาเพื่อขยายคุณลักษณะเหล่านั้นให้เห็นชัดขึ้น เพื่อเธอจะเป็น “พระสิริของผู้ชาย”

แต่ภรรยาจะรับและขยายคุณลักษณะเหล่านี้จากสามีได้ก็**ต่อเมื่อ**เขายอมรับที่ทางที่พระเจ้าทรงกำหนดให้เขาเป็น คือการเป็น “พระสิริของพระเจ้า” และเขาจะรับพระอุปนิสัยแห่งความรักของพระบิดาเข้ามาในใจของเขาอย่างครบบริบูรณ์ได้ก็ต่อเมื่อเขาเชื่อมต่อกับช่องทางอย่างใกล้ชิด คือกับพระเยซูคริสต์

เอเฟซัส 5:25 “ส่วนสามีก็จงรักภรรยาของตน **เหมือนพระคริสต์**ทรงรักคริสตจักร และ**ประทานพระองค์เอง**เพื่อคริสตจักร”

ความรักที่ไม่เห็นแก่ตัวแบบนี้มาจากพระเจ้าโดยผ่านทางพระเยซูเท่านั้น สามีจึงต้องรับมันไว้และเทลงบนภรรยาของเขา เพื่อเธอจะขยายมันออกไป เพื่อ “พระสิริ [พระอุปนิสัย] ของผู้ชาย” จะกลายเป็นการขยาย “พระสิริ [พระอุปนิสัย] ของพระเจ้า” นี่คือพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับมนุษยชาติ ถ้าสามีปฏิเสธการทรงเรียกนี้ ภรรยาของเขาย่อมยังดึงความรักที่เธอต้องการมาจากพระคริสต์โดยตรงเพื่อมอบให้ลูก ๆ ได้แน่นอน แต่การทำเช่นนั้นคือ

การข้ามช่องทางแห่งพระพรที่พระเจ้าทรงสร้างสามีขึ้นมาให้เป็นสำหรับเธอ และทำให้เกิดความแตกแยกในครอบครัว การที่ผู้ชายจำนวนมากในทุกวันนี้ปฏิเสธการทรงเรียกนี้ คือเหตุผลที่เราหางานวิจัยได้ไม่ยากที่ชี้ว่าโดยทั่วไป ผู้หญิงอธิษฐาน อ่านพระคัมภีร์ และไปโบสถ์สม่ำเสมอกว่าผู้ชาย มารดารู้สึกถึงความรับผิดชอบที่จะเทความรักลงบนลูก ๆ มากกว่าที่ผู้ชายรู้สึกถึงความรับผิดชอบที่จะเทความรักลงบนภรรยา

เหตุผลนั้นเรียบง่ายมาก คือเด็ก ๆ เรียกร้องความรักและการปลอบโยนจากแม่ของตนอย่างไม่มีการยับยั้งเลย ในขณะที่ภรรยาหลายคนกลับไม่บอกสามีว่าตนต้องการสิ่งเหล่านี้ (ด้วยเหตุผลได้หลายอย่าง) ถ้าผู้ชายคนหนึ่งขาดการเชื่อมต่อกับพระคริสต์ผู้เป็นช่องทางแห่งความรักจากพระเจ้า เขาอาจหลอกตัวเองอยู่ได้สักพักว่าการเลือกของเขากระทบแค่ตัวเขาเอง เพราะเขาไม่เห็นผลที่เกิดกับภรรยาในทันที แต่ถ้าความรักที่ไม่เห็นแก่ตัวซึ่งมารดาต้องมอบให้ลูกไม่ได้มาถึงเธอโดยผ่านทางสามี ความต้องการอันแรงกล้านั้นมักจะผลักให้เธอหันไปหาพระคริสต์เพื่อรับมันเอง ด้วยเหตุนี้เองจึงดูเหมือนว่าผู้หญิงรู้สึกถึงความต้องการพระเจ้า และเปิดใจรับพระองค์ ได้ง่ายกว่าผู้ชาย

แต่ถึงแม้ภรรยาของสามีที่ไม่เชื่อจะหันไปหาพระคริสต์โดยตรงเพื่อรับความรักทั้งหมดที่เธอและลูก ๆ ต้องการ ขอให้สังเกตคำแนะนำที่พระคัมภีร์ให้แก่เธอ

1 เปโตร 3:1-2 [1]“ส่วนพวกท่านที่เป็นภรรยาก็เช่นกัน จง**ยอมเชื่อฟัง**สามีของตน เพื่อว่าแม้สามีบางคนไม่เชื่อพระวจนะ แต่**ความประพฤติของ**

ภรรยาก็อาจจะจูงใจพวกเขาให้เชื่อได้ โดยไม่ต้องพูดเลยสักคำเดียว [2]คือ เมื่อพวกเขาได้เห็นความประพฤติที่นอบน้อมและบริสุทธิ์ของพวกท่าน”

เอเฟซัส 5:22 “ส่วนภรรยาจงยอมเชื่อฟังสามีของตน **เหมือนยอมเชื่อฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า**”

แม้ในเวลาที่สามียังไม่ทำหน้าที่ของตนตามแบบแผนของพระเจ้า ภรรยาก็ยังได้รับพระพรจากการทำหน้าที่ของเธอเองได้ เปโตรหนุนใจเธอต่อไปให้มี “จิตใจที่สุภาพอ่อนโยนและจิตใจที่สงบ ซึ่งเป็นสิ่งล้ำค่ายิ่งนักในสายพระเนตรพระเจ้า” (1 เปโตร 3:4) จิตใจที่ไม่คิดต่อสู้เอาชนะแบบนี้ พร้อมกับความเต็มใจที่จะยอมอยู่ใต้การนำของสามีแม้จะเห็นต่างกัน จะเป็นคำพยานอันทรงพลังต่อเขา เมื่อเธอยอมให้พระอุปนิสัยของพระเยซูถูกขยายออกมาในวิธีที่เธอรักและรับใช้คู่ครองของเธอโดยไม่มีเงื่อนไข เขาจะรู้สึกสำนึกถึงสภาพใจของตนเองลึกลงไปเรื่อย ๆ จนในที่สุดเขาก็จะเห็นว่าตัวเขาเองต้องการพระคริสต์เพียงใด

พระเจ้าจะทรงอวยพรภรรยาหรือสามีทุกคนที่เข้ามาหาพระองค์เป็นส่วนตัวอย่างแน่นอน แต่ทั้งคู่จะเริ่มเจริญงอกงามในความบริบูรณ์ของแบบแผนที่พระเจ้าทรงมุ่งหมายไว้สำหรับมนุษย์ได้อย่าง**เต็มที่** ก็ต่อเมื่อทั้งสองฝ่ายยอมรับบทบาทที่ทรงกำหนดไว้ให้ คือเป็นแหล่งกำเนิดและเป็นช่องทางของพระพรฝ่ายวิญญาณสำหรับครอบครัวของตน

พระเจ้าทรงออกแบบเพศของมนุษย์ด้วยวิธีอันน่าอัศจรรย์นี้ เพื่อจะดึงทั้งจักรวาลเข้าสู่ความรู้ที่ลึกขึ้นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งกำเนิดกับช่องทาง คือระหว่างพระองค์เองกับพระบุตรของพระองค์

โรม 1:19-20 [19]“เพราะการที่จะรู้จักพระเจ้าได้ก็แจ้งอยู่กับพวกเขา เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงสำแดงแก่เขาแล้ว [20]ตั้งแต่เริ่มสร้างโลกมานั้น สภาพของพระเจ้าซึ่งตามนุษย์มองไม่เห็น คือฤทธานุภาพอันถาวรและ **เทวสภาพ** [คือความเป็นพระเจ้า] ของพระองค์ ก็**ได้ปรากฏชัดในสรรพสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้าง** ฉะนั้นพวกเขาจึงไม่มีข้อแก้ตัวเลย”

จึงไม่น่าแปลกใจเลยที่การโจมตีมนุษย์ครั้งแรกของซาตานมุ่งทำลายความสัมพันธ์ระหว่างอาดัมกับเอวา เพราะเป้าหมายของมันตั้งแต่ต้นคือการกบฏต่อแบบแผนของพระเจ้า สิ่งที่มันเริ่มด้วยการล่อลวงเอวาให้ออกจากข้างสามีของเธอ ลงเอยด้วยการที่อาดัมเลือกความภักดีต่อเอวาเหนือความภักดีต่อพระคริสต์ผู้เป็นศีรษะของเขา และไม่นานหลังจากนั้นก็โทษเอวาที่หลอกเขา แล้วโทษพระเจ้าที่ประทานเธอมาให้ เท่ากับตัดขาดช่องทางแห่งพระพรที่พระเจ้าทรงตั้งใจให้เขาเป็นสำหรับเธอโดยสิ้นเชิง

ปฐมกาล 3:12 “ชายนั้นทูลว่า “**หญิงที่พระองค์ประทานให้อยู่กับข้าพระองค์** เธอส่งผลจากต้นไม้นั้นให้ข้าพระองค์ ข้าพระองค์จึงรับประทาน” ”

ตั้งแต่จุดนั้นเป็นต้นมา ซาตานไม่เคยหยุดโจมตีและบิดเบือนความสัมพันธ์ของมนุษย์เลย เพราะมันรู้ว่าถ้าทำลายรูปแบบครอบครัวที่พระเจ้าทรง

ออกแบบไว้เพื่อพระพรฝ่ายวิญญาณของเราได้ มันก็จะพาชายหญิงจำนวนมากเข้าสู่ชีวิตแห่งความทุกข์และความบาปได้ เราเห็นผลของความพยายามของมันอยู่ในสังคมทุกวันนี้อย่างชัดเจน

ในทั้งหมดนี้ ซาตานพยายามบดบังแบบแผนของพระเจ้าไม่ให้เราเห็น เพื่อไม่ให้เราก้าวเข้าไปในช่องทางแห่งพระพรที่มันเองก้าวออกมา ตอนนี้มันรู้ดีแล้วว่าอะไรรอคอยผู้ที่ตัดตัวเองขาดจากแหล่งกำเนิดของชีวิต มันจึงอยากพาคนให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ให้ตัดขาดไปพร้อมกับมัน มันจะทำทุกวิถีทางเพื่อไม่ให้เราเข้าใจและยึดความเชื่อของพระเยซูไว้ แต่ขอสรรเสริญพระบิดาบนสวรรค์ของเรา ผู้ทรงส่งพระบุตรของพระองค์มา คือพระหัตถ์ขวาของพระองค์ เถาองุ่นแท้ของพระองค์ พระวจนะที่มีชีวิตของพระองค์ เพื่อเปิดเผยสิ่งเหล่านี้แก่เรา เพื่อเราจะถูกดึงกลับเข้าไปในช่องทางแห่งพระพรของพระองค์ทั้งสอง และรับทุกสิ่งที่พระบิดาทรงปรารถนาจะประทานแก่เราโดยผ่านทางพระคริสต์

1 ยอห์น 1:3-4 [3]“สิ่งที่เราได้เห็นและได้ยินนั้น เราก็ประกาศให้พวกท่านรู้ด้วย เพื่อท่านจะได้มีสามัคคีธรรมกับเรา และเราก็มีสามัคคีธรรม**กับพระบิดา และกับพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์** [4]และเราเขียนข้อความเหล่านี้**เพื่อความชื่นชมยินดีของเราจะได้เต็มเปี่ยม**”

3. พระวิญญาณของพระเจ้า

เราเห็นแล้วว่าพระบิดาทรงเป็นแหล่งกำเนิดของทุกสิ่ง และเรายืนยันจากพระคัมภีร์ได้เช่นกันว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นออกมาจากพระบิดาเอง

ยอห์น 15:26 “แต่เมื่อองค์ผู้ช่วยเสด็จมา ซึ่งเป็นผู้ที่เราจะใช้จากพระบิดามาหาพวกท่าน คือ**พระวิญญาณแห่งความจริง**ซึ่ง**มาจากพระบิดา**นั้น พระองค์จะทรงเป็นพยานให้เรา”

คำว่า “องค์ผู้ช่วย” ในข้อนี้ ต้นฉบับภาษากรีกใช้คำว่า parakletos ซึ่งพระคัมภีร์ภาษาไทยบางฉบับแปลว่า ผู้ปลอบประโลมใจ หนังสือเล่มนี้จะใช้คำหลัง เพราะตรงกับความหมายของคำเดิมมากกว่า และเพราะเรื่องการแปลคำนี้เองจะกลายเป็นประเด็นสำคัญในตอนท้ายของบทนี้

ปฐมกาล 1:2 “แผ่นดินก็ร้างและว่างเปล่า ความมืดอยู่เหนือน้ำ และ**พระวิญญาณของพระเจ้า**ทรงปกอยู่เหนือน้ำนั้น”

คำว่า “พระบุตร**ของ**พระเจ้า” บอกถึงความเป็นเจ้าของ คือพระบุตรทรงเป็นของพระบิดา ทรงเป็นพระบุตรของพระองค์ คำว่า “พระวิญญาณ**ของ**พระเจ้า” ก็บอกอย่างเดียวกัน พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นอย่างที่พระคัมภีร์เรียกพระองค์ไว้ตรง ๆ คือทรงเป็นพระวิญญาณของพระเจ้า เป็นพระวิญญาณของพระบิดาเอง

มัทธิว 10:20 “เพราะว่าผู้ที่พูดไม่ใช่ตัวท่านเอง แต่เป็น**พระวิญญาณแห่งพระบิดาของพวกท่าน**ผู้ตรัสผ่านท่าน”

วิญญาณคืออะไร

ก่อนจะไปต่อ ขอให้เราดูคำว่า “วิญญาณ” ในข้อพระคัมภีร์อื่น ๆ สักเล็กน้อย

ปฐมกาล 41:7-8 [7]“...แล้วฟาโรห์ตื่นบรรทม และทรงทราบว่าเป็นพระสุบิน [8]เมื่อรุ่งเช้า **พระองค์รุ่มร้อนพระทัย** [ตรงตัวว่า วิญญาณของท่านรุ่มร้อน] ท่านจึงรับสั่งให้เรียกโหรและพวกนักปราชญ์ทั้งปวงของอียิปต์มาเข้าเฝ้า...”

ปฐมกาล 45:27 “พวกเขาจึงเล่าถ้อยคำทั้งหมดของโยเซฟที่พูดกับพวกเขา เมื่อยาโคบเห็นรถที่โยเซฟส่งมารับท่าน **จิตใจ** [ในภาษาเดิมคือคำเดียวกับวิญญาณ] **ของยาโคบ**บิดาของพวกเขาก็ฟื้นแช่มชื่นขึ้น”

เอสรา 1:1 “ในปีแรกแห่งรัชกาลไซรัสกษัตริย์แห่งเปอร์เซีย เพื่อพระวจนะของพระยาห์เวห์ที่ตรัสโดยปากของเยเรมีย์จะสำเร็จ พระยาห์เวห์ทรงเร้า **จิตใจ** [คือวิญญาณ] **ของไซรัส**กษัตริย์แห่งเปอร์เซีย ท่านจึงป่าวประกาศตลอดราชอาณาจักรของท่าน”

(ไซรัสคือกษัตริย์เปอร์เซียผู้พิชิตบาบิโลน และเป็นผู้ที่ให้เชลยชาวยิวกลับไปสร้างพระวิหารที่กรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่ ดู เฉลยธรรมบัญญัติ 2:30 ด้วย ซึ่งกล่าวถึงจิตใจของสิโหน กษัตริย์ชาวอาโมไรต์ที่ขัดขวางไม่ให้อิสราเอลผ่านดินแดนของตน ในลักษณะเดียวกัน)

ยังมีตัวอย่างอีกมาก แต่ดิฉันคิดว่าประเด็นชัดเจนแล้ว ในกรณีอื่น ๆ ทั้งหมด เราไม่เคยคิดว่าวิญญาณของใครคนหนึ่งจะเป็นอะไรอย่างอื่นนอกจาก

วิญญาณของเขาเอง คือจิตใจ ความคิด และอุปนิสัยของเขา แล้วทำไมเมื่อพระคัมภีร์กล่าวว่า “พระวิญญาณของพระเจ้า” เราจึงต้องนึกภาพว่าเป็นบุคคลที่สามที่แยกออกไปต่างหาก? พระบิดาทรงเป็นพระวิญญาณผู้ทรงฤทธานุภาพและทรงอยู่ทุกหนทุกแห่ง พระองค์จึงประทับบนพระที่นั่งในสวรรค์ด้วยพระกาย และในขณะเดียวกันก็ทรงสถิตอยู่ที่นี่บนโลกด้วยพระวิญญาณได้

ยอห์น 4:23-24 [23]“...เพราะว่า**พระบิดา**ทรงแสวงหาคนเช่นนั้นมานมัสการ**พระองค์** [24]**พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณ** และคนที่นมัสการ**พระองค์**จะต้องนมัสการด้วยจิตวิญญาณและความจริง”

โดยผ่านทางพระบุตร

ให้จำไว้ว่าพระบิดาทรงพอพระทัยที่จะให้ความบริบูรณ์ของความเป็นพระเจ้าดำรงอยู่ในพระบุตรของพระองค์ (ดู โคโลสี 2:9 “ความเป็นพระเจ้าที่ครบบริบูรณ์ทั้งสิ้นดำรงอยู่ในพระกายของพระองค์” ที่ยกมาแล้วในบทที่ 1) ดังนั้นพระเยซูจึงทรงเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระบิดา คือทั้งสองพระองค์ทรงเป็นหนึ่งเดียวกันในพระวิญญาณ พระเยซูทรงถูกนำออกมาเพื่อเป็น “พระหัตถ์ขวา” ของพระเจ้า คือเป็นช่องทางที่พระเจ้าจะทรงสำแดงพระสิริของพระองค์แก่สิ่งที่ทรงสร้าง

ยอห์น 12:37-38 [37]“ถึงแม้ว่าพระองค์ทรงทำหมายสำคัญมากมายหลายอย่างให้เขาเห็น พวกเขาก็ยังไม่วางใจในพระองค์ [38]ทั้งนี้เพื่อจะสำเร็จตาม

คำของอิสยาห์ผู้เผยพระวจนะที่ว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้า ใครจะเชื่อสิ่งที่เราประกาศ? และ**พระกรของพระเจ้า**ทรงสำแดงแก่ใคร?’ ”

เช่นเดียวกับที่พระบิดาทรงสร้างทุกสิ่งโดยผ่านทางพระบุตรของพระองค์ เราก็รับพระวิญญาณของพระเจ้าโดยผ่านทางพระเยซูเช่นกัน

เอเฟซัส 2:13, 18 [13]“แต่บัดนี้ในพระเยซูคริสต์ ท่านทั้งหลายซึ่งเมื่อก่อนอยู่ไกล ได้เข้ามาใกล้โดยพระโลหิตของพระคริสต์... [18]เพราะว่า**โดยทางพระคริสต์** เราทั้งสองฝ่ายมีโอกาสเข้าเฝ้า**พระบิดาโดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน**”

หนังสือยอห์นมีชีวิตชีวาขึ้นอย่างงดงามเมื่อเราเข้าใจความจริงอันทรงฤทธิ์ข้อนี้

ยอห์น 14:20-23 [20]“ในวันนั้นท่านจะรู้ว่าเราอยู่ในพระบิดา และพวกท่านอยู่ในเราและเราอยู่ในท่าน [21]ใครที่มีบัญญัติของเราและประพฤติตามบัญญัติเหล่านั้น คนนั้นเป็นคนที่รักเรา และคนที่รักเรานั้นพระบิดาของเราจะทรงรักเขา และเราจะรักเขาและ**จะสำแดงตัวให้ปรากฏแก่เขา** [22]ยูดาส (ไม่ใช่อิสคาริโอท) ทูลพระองค์ว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้า ทำไมพระองค์ถึง**สำแดงพระองค์แก่พวกข้าพระองค์** แต่ไม่สำแดงแก่โลก?’ [23]พระองค์ตรัสตอบเขาว่า ‘ถ้าใครรักเรา คนนั้นจะประพฤติตามคำของเรา และพระบิดาจะทรงรักเขา แล้ว**เราทั้งสองจะมาหาเขาและจะอยู่กับเขา**’ ”

พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ใช่ผู้ใดอื่น นอกจากพระวิญญาณของพระคริสต์และของพระบิดาของพระองค์ และเราสามารถมีพระวิญญาณของทั้งสอง

พระองค์อยู่ในเราได้ เราจึงเห็นว่าคำว่า “พระวิญญาณของพระเจ้า” กับ “พระวิญญาณของพระคริสต์” ใช้แทนกันได้ เพราะทั้งสองพระองค์ทรงมีพระวิญญาณเดียวกัน

โรม 8:9-10 [9]“ถ้า**พระวิญญาณของพระเจ้า**สถิตอยู่ในพวกท่านแล้ว ท่านก็ไม่อยู่ในเนื้อหนัง แต่อยู่ในพระวิญญาณ ใครไม่มี**พระวิญญาณของพระคริสต์** คนนั้นก็ไม่เป็นของพระองค์ [10]และ**ถ้าพระคริสต์อยู่ในท่าน** ทั้งหลายแล้ว ถึงแม้ว่าร่างกายของท่านจะตายไปเพราะบาป แต่วิญญาณจิตของท่านก็จะดำรงอยู่เพราะความชอบธรรม”

เมื่อพระคริสต์ทรงเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของเผ่าพันธุ์มนุษย์ พระองค์ทรงสวมความเป็นพระเจ้าของพระองค์ไว้ในความเป็นมนุษย์

ฟีลิปปี 2:6-7 [6]“...ผู้ทรง**สภาพเป็นพระเจ้า** ไม่ทรงถือว่าความทัดเทียมกับพระเจ้าเป็นสิ่งที่จะต้องยึดไว้ [7]แต่ทรงสละพระองค์เองและทรงรับ**สภาพทาส** ทรงถือกำเนิดเป็นมนุษย์ และทรงปรากฏอยู่ใน**สภาพมนุษย์**”

กระนั้นพระองค์ก็ยังทรงเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระบิดา และด้วยความเป็นหนึ่งเดียวกับพระบิดาที่ทรงรักษาไว้ตลอดนี้เอง พระองค์จึงทรงมีชัยเหนืออำนาจทั้งสิ้นของศัตรูได้ คือทรงต้านทานความบาปในพระกายของพระองค์เอง และทรงทำลายผลของบาปในชีวิตของผู้อื่น ทั้งรักษาคนป่วย ขับผี และทำให้คนตายคืนชีพ

อิสยาห์ 42:1 “ดูสิ ผู้รับใช้ของเรา ผู้ซึ่งเราเชิดชู ผู้เลือกสรรของเรา ผู้ซึ่งใจเราปีติยินดี **เราเอาวิญญาณของเราใส่ไว้บนท่าน** ท่านจะส่งความยุติธรรมออกไปยังบรรดาประชาชาติ”

ยอห์น 14:10 “ท่านไม่เชื่อหรือว่า**เราอยู่ในพระบิดาและพระบิดาทรงอยู่ในเรา**? คำซึ่งเรากล่าวกับพวกท่านนั้น เราไม่ได้กล่าวตามใจชอบ แต่**พระบิดาผู้สถิตอยู่ในเราทรงทำพระราชกิจของพระองค์**”

การประทานผู้ปลอบประโลมใจ “อีกผู้หนึ่ง”

หลังจากการคืนพระชนม์อันมีชัยของพระองค์ พระเยซูผู้ทรงรับพระสิริแล้วจะทรงเป็นช่องทางที่มนุษย์จะเข้าถึงพระวิญญาณองค์เดียวกันนั้นได้ นี่คือเหตุผลที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งหลังจากพระคริสต์เสด็จขึ้นสู่สวรรค์แล้วถูกเรียกว่า “ผู้ปลอบประโลมใจ” ยังประทานแก่เหล่าสาวกไม่ได้จนกว่าจะถึงวันเพ็นเทคอสต์

ยอห์น 7:39 “สิ่งที่พระเยซูตรัสนั้นหมายถึงพระวิญญาณซึ่งคนที่วางใจพระองค์จะได้รับ เพราะว่า**พระวิญญาณยังไม่สถิตด้วย เพราะพระเยซูยังไม่ได้รับพระเกียรติ**”

ยอห์น 16:7 “อย่างไรก็ตามเราจะบอกความจริงกับพวกท่าน คือการที่เราจากไปนั้นก็เพื่อประโยชน์ของท่าน **เพราะถ้าเราไม่ไป องค์ผู้ช่วยก็จะไม่เสด็จมาหาพวกท่าน** แต่ถ้าเราไปแล้ว เราก็จะใช้พระองค์มาหาท่าน”

ต่อเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับสู่สวรรค์เพื่อรับพระสิริ และทรงเริ่มพระราชกิจในสถานนมัสการบนสวรรค์ในฐานะมหาปุโรหิตของเราแล้วเท่านั้น พระบิดาจึงจะประทานของประทานแห่งพระวิญญาณผ่านทางพระองค์ไปยังเหล่าสาวกที่กำลังรอคอยอยู่ได้

กิจการ 2:32-33 [32]“พระเยซูองค์นี้พระเจ้าทรงให้คืนพระชนม์แล้ว ซึ่งเราทุกคนคือสักขีพยานของเรื่องนี้ [33]เพราะฉะนั้นเมื่อทรงเชิดชูพระองค์ขึ้นอยู่ที่พระหัตถ์เบื้องขวาของพระเจ้าแล้ว และเมื่อพระองค์**ทรงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์จากพระบิดา**ตามพระสัญญาแล้ว **พระองค์ทรงเทลงมา** ดังที่ท่านทั้งหลายได้ยินและได้เห็น”

ฮีบรู 4:15 “เพราะว่าเราไม่ได้มีมหาปุโรหิตที่ไม่สามารถจะเห็นใจในความอ่อนแอของเรา แต่**ทรงเคยถูกทดลองใจเหมือนเราทุกอย่าง** ถึงกระนั้นพระองค์ก็ยังปราศจากบาป”

ข้อต่อไปนี้เป็นหัวใจของบทนี้ และเราจะยกมาจากพระคัมภีร์ฉบับ King James ไทย แทนฉบับมาตรฐานที่ใช้อยู่ทั่วไปในหนังสือเล่มนี้ เหตุผลก็คือในข้อ 17 ฉบับมาตรฐานแปลว่า “จะประทับอยู่**ท่ามกลาง**ท่าน” ซึ่งทำให้ประเด็นทั้งหมดที่ตามมาหายไป เพราะข้อโต้แย้งของตอนนี้ขึ้นอยู่กับความต่างระหว่างคำว่า “อยู่**กับ**ท่าน” ในปัจจุบัน กับ “อยู่**ใน**ท่าน” ในอนาคต

ยอห์น 14:16-19 (ฉบับ King James ไทย) [16]“เราจะทูลขอพระบิดา และพระองค์จะทรงประทาน**ผู้ปลอบประโลมใจอีกผู้หนึ่ง**ให้แก่ท่าน เพื่อพระองค์จะได้อยู่กับท่านตลอดไป [17]คือ**พระวิญญาณแห่งความจริง** ผู้ซึ่ง

โลกรับไว้ไม่ได้ เพราะแลไม่เห็นพระองค์และไม่รู้จักพระองค์ แต่**ท่านทั้งหลายรู้จักพระองค์** เพราะ**พระองค์ทรงสถิตอยู่กับท่าน**และ**จะประทับอยู่ในท่าน** [18]เราจะไม่ละทิ้งท่านทั้งหลายไว้ให้เปล่าเปลี่ยว เราจะมาหาท่าน [19]อีกหน่อยหนึ่งโลกก็จะไม่เห็นเราอีกเลย แต่ท่านทั้งหลายจะเห็นเรา เพราะเราเป็นอยู่ ท่านทั้งหลายจะเป็นอยู่ด้วย”

ผู้ปลอบประโลมใจยังประทานให้ไม่ได้จนกว่าพระเยซูจะทรงรับพระสิริ แต่พระเยซูตรัสว่า “พระองค์ทรงสถิตอยู่กับท่าน” เป็นเวลาปัจจุบัน และตรัสว่า “จะประทับอยู่ในท่าน” เป็นเวลาอนาคต เมื่อพระองค์ตรัสว่า “ท่านทั้งหลายรู้จักพระองค์” และ “พระองค์ทรงสถิตอยู่กับท่าน” พระคริสต์กำลังทรงระบุว่าพระองค์เอง ผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระบิดา คือผู้ปลอบประโลมใจองค์เดียวกันนั้น ขณะนั้นพระองค์ทรงอยู่**กับ**พวกเขาด้วยพระกายส่วนในอนาคตพระองค์จะทรงอยู่**ใน**พวกเขาโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

คำภาษากรีกสำหรับ “ผู้ปลอบประโลมใจ” คือ parakletos ยอห์นเป็นผู้เขียนคนเดียวที่ใช้คำนี้ คือใช้สี่ครั้งในพระกิตติคุณของท่าน และอีกหนึ่งครั้งใน 1 ยอห์น แม้คนจำนวนมากจะเชื่อกันว่าผู้ปลอบประโลมใจเป็นบุคคลที่สามซึ่งแยกต่างหากจากพระบิดาและพระคริสต์ แต่ยอห์นตั้งใจเขียนไว้ให้ไม่มีข้อสงสัยเลยว่าท่านหมายถึงผู้ใด น่าเสียดายที่ความตั้งใจนั้นถูกกลบไปในการแปล เพราะใน 1 ยอห์น 2:1 ท่านระบุชัดเจนว่ากำลังพูดถึงใคร แต่คำว่า parakletos ในข้อนั้นกลับถูกแปลเป็นคำอื่น

1 ยอห์น 2:1 (ฉบับ King James ไทย) “ลูกเล็ก ๆ ของข้าพเจ้าเอ๋ย ข้าพเจ้าเขียนข้อความเหล่านี้ถึงท่านทั้งหลาย เพื่อท่านจะได้ไม่ทำบาป และถ้าผู้ใดทำบาป เราก็มี**พระองค์ผู้ช่วยเหลือ**สถิตอยู่กับพระบิดา คือ **พระเยซูคริสต์**ผู้ทรงชอบธรรมนั้น”

คำว่า “พระองค์ผู้ช่วยเหลือ” ในข้อนี้ กับคำว่า “ผู้ปลอบประโลมใจ” ในยอห์น 14:16 เป็นคำเดียวกันในภาษากรีก คือ parakletos ถ้าแปลให้ตรงกันทั้งสองแห่ง ข้อนี้จะอ่านได้ว่า “ถ้าผู้ใดทำบาป เราก็มีผู้ปลอบประโลมใจสถิตอยู่กับพระบิดา คือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงชอบธรรมนั้น”

parakletos ของเรา คือผู้ปลอบประโลมใจของเรา ไม่ใช่ผู้ใดอื่นนอกจากพระเยซูคริสต์ แต่ถ้าเช่นนั้น ทำไมใน ยอห์น 14:16 พระคริสต์จึงตรัสว่าพระบิดาจะประทานผู้ปลอบประโลมใจ “อีกผู้หนึ่ง”? นั่นไม่ได้แปลว่าต้องเป็นคนละบุคคลหรือ?

คำว่า “อีกผู้หนึ่ง” ในภาษาไทยกำกวมพอ ๆ กับในภาษาอังกฤษ คือฟังได้ทั้งสองทาง แต่ภาษากรีกไม่กำกวม เพราะภาษากรีกมีคำสองคำที่ต่างกัน คือ allos และ heteros คำว่า heteros หมายถึง “อีกอย่างหนึ่งที่เป็นคนละชนิด” (เช่น “ขอลองแอปเปิลอีกพันธุ์หนึ่งได้ไหม”) ส่วน allos หมายถึง “อีกอันหนึ่งที่เป็นชนิดเดียวกัน” (เช่น “แอปเปิลเขียวพวกนี้อร่อยจัง ขออีกลูกได้ไหม”) คำที่พระคริสต์ทรงใช้ในตอนนี้คือ allos ดังนั้นพระองค์ไม่ได้ตรัสว่าพระบิดาจะประทานผู้ปลอบประโลมใจที่**ต่างออกไป** แต่จะประทานผู้ปลอบประโลมใจที่**เป็นองค์เดียวกันกับ**ผู้ที่อยู่กับพวกเขาในเวลานั้น พระ

บิดาประทานพระคริสต์มาเป็นผู้ปลอบประโลมใจของพวกเขาในพระกายแห่งเนื้อหนังแล้ว และจะประทานพระองค์มาอีกครั้งในพระวิญญาณ

ฮีบรู 2:18 “เพราะ**พระองค์เองได้ทรงทนทุกข์**และถูกทดลอง **พระองค์**จึงทรงสามารถช่วยผู้ที่ถูกทดลองได้”

พระคริสต์แต่ผู้เดียวเท่านั้นที่ประทานชัยชนะเหนือการทดลองของโลกนี้แก่เราได้ เพราะพระองค์ทรงรับเอาธรรมชาติมนุษย์ที่ล้มลงในบาปของเรา แล้วทรงมีชัยเหนือความบาป และเราไม่ต้องติดใจที่ในขณะทรงบรรยายถึง “ผู้ปลอบประโลมใจ” พระคริสต์ตรัสถึงพระองค์เองเป็นบุรุษที่สาม เพราะพระองค์ตรัสเช่นนี้ตลอดพระราชกิจของพระองค์ (ดู มัทธิว 13:41, 24:27, 30, มาระโก 10:33-34, 45, ลูกา 17:24, 18:8, ยอห์น 10:2-4 และ 17:1-3 เป็นต้น)

หนทางเดียวเท่านั้น

ให้จำไว้ว่า 1 ทิโมธี 2:5 บอกเราว่า “คนกลางก็มีแต่เพียงผู้เดียวระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ คือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงสภาพมนุษย์” (ยกมาแล้วในบทที่ 1) มีคนกลางเพียงผู้เดียว คือมีผู้อธิษฐานวิงวอนแทนเราเพียงผู้เดียว

โรม 8:26 “ในทำนองเดียวกัน **พระวิญญาณ**ก็ทรงช่วยเมื่อเราอ่อนกำลังด้วย เพราะเราไม่รู้ว่าควรจะอธิษฐานขออะไรอย่างไร แต่**พระวิญญาณทรงช่วยขอแทน** ด้วยการคร่ำครวญซึ่งไม่อาจกล่าวเป็นถ้อยคำ”

ให้พระคัมภีร์อธิบายพระคัมภีร์ แล้วใครคือผู้ที่พระคัมภีร์บอกว่าอธิษฐานวิงวอนแทนเรา?

โรม 8:34 “ใครจะเป็นผู้ลงโทษอีก? **พระเยซูคริสต์**หรือ ผู้สิ้นพระชนม์แล้ว [ผู้ที่สิ้นพระชนม์เพื่อเรายอมไม่ใช่ผู้ที่ลงโทษเรา] และยิ่งกว่านั้นอีกพระเจ้าทรงให้พระองค์เป็นขึ้นมาจากความตาย พระองค์สถิต ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า และ**ทรงอธิษฐานขอเพื่อเรา**ด้วย”

เปาโลกำลังถามด้วยคำถามเชิงโต้แย้ง ว่าใครจะกล่าวโทษเราได้ ในเมื่อผู้ที่มีสิทธิ์จะทำเช่นนั้นคือพระเยซู กลับเป็นผู้ที่สิ้นพระชนม์เพื่อเรา คืนพระชนม์แล้ว และบัดนี้ทรงอธิษฐานวิงวอนแทนเราอยู่

ฮีบรู 7:25 “เพราะเหตุนี้ พระองค์ [คือพระคริสต์] จึงทรงสามารถช่วยคนทั้งหลายที่เข้ามาใกล้พระเจ้า**โดยทางพระองค์**นั้นอย่างเต็มที่ เพราะว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่ทุกเวลา เพื่อ**ทูลขอเผื่อคนเหล่านั้น**”

พระเยซูเองทรงเป็นคนกลางผู้นั้น เป็นผู้อธิษฐานวิงวอนผู้เดียวระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ พระองค์ทรงเป็นช่องทางเดียว คือเป็นหนทางเดียวที่เราจะถูกทำให้เป็นหนึ่งเดียวกับพระบิดาได้ ดังที่พระองค์ทรงอธิษฐานว่า “ข้าพระองค์อยู่ในพวกเขาและพระองค์ทรงอยู่ในข้าพระองค์ เพื่อพวกเขาจะได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างสมบูรณ์” (ยอห์น 17:23 ยกมาแล้วในบทที่ 2)

กาลาเทีย 4:6 “และเพราะท่านทั้งหลายเป็นบุตรแล้ว พระองค์จึงทรงใช้**พระวิญญาณแห่งพระบุตรของพระองค์**เข้ามาในใจของเรา ร้องว่า ‘อับบา (พ่อ)’ ”

1 เปโตร 1:10-11 [10]“พวกผู้เผยพระวจนะผู้ได้พยากรณ์ถึงพระคุณซึ่งจะเกิดแก่พวกท่าน ก็ได้เสาะหาและสืบค้นอย่างถี่ถ้วนเกี่ยวกับเรื่องความรอดนี้ [11]พวกเขาได้สืบหาบุคคลและเวลา ซึ่ง**พระวิญญาณของพระคริสต์ผู้สถิตอยู่ในพวกเขา**ได้ทรงแจ้งไว้ โดยทรงบอกล่วงหน้าถึงความทุกข์ทรมานของพระคริสต์ และพระสิริที่จะมาภายหลังความทุกข์เหล่านั้น”

1 โครินธ์ 2:16 “เพราะว่า ‘ใครเล่ารู้พระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้า? เพื่อจะแนะนำสั่งสอนพระองค์ได้’ แต่เราก็มี**พระทัยของพระคริสต์**”

1 โครินธ์ 15:45 “ดังที่เขียนไว้ว่า ‘มนุษย์คนแรกคืออาดัม จึงเป็นผู้มีชีวิต’ แต่**อาดัมสุดท้าย**นั้นเป็น**วิญญาณผู้ประทานชีวิต**”

ขอให้เราทุกคนอธิษฐานขอรับพระวิญญาณผู้ประทานชีวิตองค์เดียวนั้น คือพระวิญญาณของพระผู้ช่วยให้รอดของเราเอง

วิวรณ์ 3:20 “**นี่แน่ะ เรายืนเคาะอยู่ที่ประตู** ถ้าใครได้ยินเสียงของเราและเปิดประตู **เราจะเข้าไปหาเขา**และจะรับประทานอาหารร่วมกับเขา และเขาจะรับประทานอาหารร่วมกับเรา”

พระคริสต์ทรงปรารถนาจะเติมเราให้เต็มด้วยพระวิญญาณองค์เดียวกันกับที่พระองค์ทรงรับจากพระบิดา เพื่อเราจะมีฤทธิ์อำนาจอย่างเดียวกับที่พระองค์ทรงมีในโลกนี้ สำหรับเอาชนะการทดลองของโลก และดำเนินชีวิตคริสเตียนที่มีชัยชนะ โดยทางพระองค์เท่านั้นที่เราจะถูกเปลี่ยนแปลงไปทีละวัน ๆ ให้สะท้อนพระฉายาของพระเจ้าอย่างที่พระองค์ทรงสะท้อน

2 โครินธ์ 3:17-18 [17]“องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณ และ**พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่ที่ไหน เสรีภาพก็มีอยู่ที่นั่น** [18]แต่เราทุกคนไม่มีผ้าคลุมหน้าแล้ว และมองดูพระรัศมีขององค์พระผู้เป็นเจ้าแล้วเราก็ได้รับ**การเปลี่ยนแปลงให้เป็นเหมือนพระฉายาของพระองค์โดยมีศักดิ์ศรีเป็นลำดับขึ้นไป** เหมือนอย่างศักดิ์ศรีที่มาจากองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเป็นพระวิญญาณ”

(“พระรัศมี” และ “ศักดิ์ศรี” ในข้อนี้ คือ พระสิริ ตามที่อธิบายไว้แล้วในบทที่ 2)

ฟีลิปปี 4:7 “แล้ว**สันติสุขของพระเจ้าที่เกินความเข้าใจ** จะคุ้มครองจิตใจและความคิดของท่านทั้งหลายไว้**ในพระเยซูคริสต์**”

ยอห์น 16:13 “...เมื่อพระวิญญาณแห่งความจริงเสด็จมาแล้ว พระองค์**จะนำพวกท่านไปสู่ความจริงทั้งมวล**”

ฟีลิปปี 4:13 “ข้าพเจ้าเผชิญได้ทุกอย่าง**โดยพระองค์** [คือพระคริสต์] ผู้ทรงเสริมกำลังข้าพเจ้า”

พระบิดาและพระบุตรทรงปรารถนาจะเสด็จมาประทับอยู่กับคุณโดยพระวิญญาณ เพื่อประทานกำลังให้คุณมีชัยชนะ นำคุณไปสู่ความจริงทั้งมวล และประทานสันติสุขที่เกินความเข้าใจแก่คุณ คุณจะเปิดใจรับทั้งสองพระองค์ไหม?

โคโลสี 1:26-29 [26]“คือความลึ้าลึกที่ซ่อนไว้หลายยุคและหลายชั่วอายุคน ซึ่ง**เวลานี้โปรดให้ปรากฏแก่พวกธรรมิกชนของพระองค์แล้ว** [27]พระเจ้า

ทรงประสงค์ที่จะให้พวกเขารู้ว่า ความล้ำลึกนี้มีศักดิ์ศรีอุดมเพียงไรในหมู่คนต่างชาติ นั่นคือ**พระคริสต์สถิตในพวกท่าน อันเป็นความหวังที่จะได้รับศักดิ์ศรี** [28]พระองค์นี้แหละที่เราประกาศอยู่ โดยการเตือนสติและสั่งสอนทุกคนด้วยสรรพปัญญา เพื่อว่าเราจะถวายทุกคนที่เป็นผู้ใหญ่แล้ว**ในพระคริสต์** [29]เพราะเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงตรากตรำต่อสู้ตาม**กำลังที่พระองค์ทรงทำกิจในตัวข้าพเจ้า**อย่างมากมาย”

กาลาเทีย 2:20 “ข้าพเจ้าเองไม่มีชีวิตอยู่ต่อไป แต่**พระคริสต์ต่างหากที่ทรงมีชีวิตอยู่ในข้าพเจ้า** ชีวิตซึ่งข้าพเจ้าดำเนินอยู่ในร่างกายขณะนี้ ข้าพเจ้าดำเนินอยู่โดย**ความเชื่อในพระบุตรของพระเจ้า** ผู้ได้ทรงรักข้าพเจ้า และได้ทรงสละพระองค์เองเพื่อข้าพเจ้า”

ในข้อสุดท้ายนี้ วลี “ความเชื่อในพระบุตรของพระเจ้า” คือรูปประโยคภาษากรีกแบบเดียวกับที่เราพูดถึงในบทที่ 1 คือ pistis Christou ซึ่งอ่านได้อีกทางหนึ่งว่า “ความเชื่อ**ของ**พระบุตรของพระเจ้า” และนั่นคือทางที่หนังสือเล่มนี้อ่าน ชีวิตที่เปาโลดำเนินอยู่ ไม่ได้ดำเนินด้วยกำลังความเชื่อของเปาโลเอง แต่ด้วยความเชื่อของพระคริสต์ผู้ทรงมีชีวิตอยู่ในตัวท่าน นี่คือแบบแผนของพระเจ้าที่ทำงานอยู่ในชีวิตของคนคนหนึ่ง คือทุกสิ่งมาจากพระบิดา โดยผ่านทางพระบุตร เข้ามาถึงเรา

แบบแผนแห่งพระพร

“พระคริสต์ทรงเป็นพระฉายาของพระเจ้าผู้ไม่ทรงปรากฏแก่ตา... เพราะว่าโดยพระองค์ทุกสิ่งได้รับการทรงสร้างขึ้น”

โคโลสี 1:15-16

“เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต ไม่มีใครมาถึงพระบิดาได้นอกจากจะมาทางเรา”

ยอห์น 14:6

ทำไมพระบิดาทรงสร้างทุกสิ่งโดยทางพระบุตร? ทำไมพระเจ้าจึงทรงมีพระบุตร? และทำไมเราต้องมาถึงพระบิดาโดยทางพระบุตรเท่านั้น?

คำตอบคือหัวใจของความรอด ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้นตามแบบแผนเดียวกัน คือแบบแผนของพระบิดาและพระบุตร เข้าใจความสัมพันธ์นั้น แล้วคุณจะได้กุญแจที่ไขความสัมพันธ์ทุกอย่างในชีวิต